

รายงานการประชุม [หมายเลข]

-พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
คณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ.

-พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
พรรคการเมือง พ.ศ.

-พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้ซึ่งสมาชิกวุฒิสภา
พ.ศ.

ครั้งที่ ๖๐

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

รายงานการประชุมคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ

สภากร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๖๐/๒๕๕๐

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๖๐๑ ชั้น ๖ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

(นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ประธาน : ขณะนี้คณะกรรมการก็มาทันพอที่จะเปิดการประชุมได้นะครับ ก็เว้นว่างจากการประชุมมาหลายวัน

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งที่ประชุมทราบ

วันนี้ก็เป็นวันที่เราจะมาดูเรื่องการเลือกตั้ง สส. สว. แต่อย่างไรก็ตาม ในวันที่ ๑๔ หรือวันที่ ๑๕ เราคงจะมาดูกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญกันทั้ง ๓ ฉบับพร้อมกันอีกหนหนึ่งนะครับ เพื่อที่จะได้เตรียมตัวส่งให้ สนช. เขา สำหรับสภากร่างรัฐธรรมนูญนั้น ก็คิดว่าที่กำหนดไว้ว่าจะประชุมสภากร่างรัฐธรรมนูญ วันที่ ๑๖ นี้ อันนี้ก็ได้รับทราบทางสภากร่างรัฐธรรมนูญจะไม่มีการประชุม แล้วเราก็จะส่งเอกสารประกอบเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ๓ ฉบับให้สภากร่างรัฐธรรมนูญเขา เท่าที่ตกลงกันมาก็หลังวันที่ ๑๙ หลังวันที่ ๑๙ เราจะส่งให้ทั้ง สนช. และส่งให้สภากร่างรัฐธรรมนูญครับ ก็ตกลงกันไว้แบบนี้ครับ

ส่วนเรื่องกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ๒ ฉบับที่ผ่านไปแล้วนั้น อะไรที่เราจะปรับปรุงแก้ไขได้ เพราะเราหารือกันในที่ประชุม ก็ขอให้ทางอนุกรรมการได้ช่วยกรุณานะครับ ได้ปรับปรุงแก้ไขด้วยในสิ่งที่เราหารือกันมาเมื่อคราวที่แล้วครับ สำหรับการประชุมวันนี้ ตามระเบียบวาระการประชุมนี้ นอกจากเรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ทราบแล้วนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม ครั้งที่ ๕๙ วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐ เอกสารอยู่กับท่านแล้วนะครับ ผมขอว่าเป็นหน้าไปดีกว่านะครับ หน้า ๑ หน้า ๒ หน้า ๓ หน้า ๔ หน้า ๕ หน้า ๖ หน้า ๗ หน้า ๘ หน้า ๙ หน้า ๑๐ หน้า ๑๑ หน้า ๑๒ หน้า ๑๓ หน้า ๑๔ หน้า ๑๕ หน้า ๑๖ หน้า ๑๗ ถ้าไม่มีท่านผู้ใดขอแก้ไข ถือว่าที่ประชุมรับรองบันทึกการประชุม ครั้งที่ ๕๙ เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

หน้าพร ๒/๑

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ระเบียบวาระที่ ๓ พิจารณาร่างรายมาตรา กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา

ที่นี้ก่อนจะเข้าวาระที่ ๓ ผมอยากจะเรียนให้ทราบอีกเรื่องหนึ่งคือว่า จากกรณีที่มีข่าวสาร
เกี่ยวกับการว่าจ้างประชาชนให้อยู่บ้านเฉย ๆ ไม่ต้องไปลงประชามติ ผมเคยให้ข่าวไปนี้ผมขอเรียนว่าเป็น
ข้อมูลที่ผมได้รับทราบมา แล้วขณะนี้รู้สึกว่าจะทางท่านสดศรีบอกว่าจะมาเอาหลักฐานจากผม เมื่อสักครู่นี้
นักข่าวถามผม ผมก็ตอบบอกว่า กกต. มีหน้าที่เท่าที่ผมมองโครงสร้างคร่าว ๆ ๓ เรื่องด้วยกัน

เรื่องที่ ๑ คือการออกระเบียบเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

เรื่องที่ ๒ การบริหารจัดการในการเลือกตั้ง

เรื่องที่ ๓ เกี่ยวกับการวินิจฉัยการเลือกตั้งและโครงสร้างภายในของ กกต. อย่างน้อยก็มี
ส่วนเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนอยู่ มีรองเลขาธิการ กกต. ฝ่ายสืบสวนสอบสวน เพราะฉะนั้นด้วยอำนาจ
หน้าที่อย่างนี้ เมื่อมีข้อมูลข่าวสารไม่ว่าจะมาจากใครก็ตาม กกต. ต้องปฏิบัติหน้าที่ในการติดตามสืบสวน
สอบสวนให้ได้ข้อมูล และ กกต. ก็มี กกต. จังหวัดทุกจังหวัดนะครับ ก็ใช้พวกนี้สิครับ อยู่ดี ๆ ไปเอาหลักฐาน
จากท่านมีชัยหรือจากผม ผมอุตส่าห์บอกใจจริงจะปล้นบ้าน แล้วมาเอาหลักฐานบอกไปเอาหลักฐานใจมา
อันนี้บางทีผมก็เรียนกับผู้สื่อข่าวไปบอกว่า ความจริงเป็นหน้าที่ผู้พิพากษา แต่ กกต. ไม่ใช่ผู้พิพากษา
ผู้พิพากษามันจะฟังจากจำเลยกับโจทก์ ใครมีน้ำหนักกว่ากันก็ตัดสิน แต่ที่นี้ในการสืบสวนสอบสวนมันเป็น
หน้าที่ของ กกต. ไม่ได้มาว่า กกต. นะครับ ท่านประพันธ์ครับ เพียงแต่ชี้แจงให้สื่อเข้าใจนะครับ คือผมก็
อยู่ นะครับ อุตส่าห์บอกแล้วผมต้องไปหาหลักฐานมาให้อีกนี่ เอาละผ่านไปแล้ว ผมเพียงแต่เล่าให้ฟังว่า
ผมได้ให้สัมภาษณ์ไปเมื่อสักครู่นี้ นะครับ แล้วผมก็ยังบอกว่า กกต. ชุดนี้ บุคคลที่ประกอบขึ้นมาเป็น กกต. ๕
ท่าน เป็นบุคคลที่สังคมยอมรับนะครับ แต่ว่าท่านก็มาจากทางผู้พิพากษาหรืออัยการ ซึ่งเคยทำหน้าที่อย่าง
นั้นมา ก็ฝากไปเพียงว่ามีฝ่ายสืบสวนสอบสวนแล้วใช้ให้เต็มที่มี กกต. จังหวัดใช้ให้เต็มทีนะครับ โดยเฉพาะ
จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ ๓ จังหวัดที่กำลังมีข่าวสารเรื่องอย่างนี้อยู่ ใช้ไปเลยครับ กกต. จังหวัด
ผมต้องขอโทษท่านประพันธ์ที่ให้สัมภาษณ์ไปอย่างนี้ จากความเข้าใจของผม นะครับ ท่านประพันธ์ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญาตนะครับ ท่านประธานนิดเดียวครับ คือพอมีข่าว
ออกมานี้ นะครับ ทาง กกต. เองก็ไม่ได้นั่งนอนใจนะครับ ก็ได้ติดตามข่าว แล้วเมื่อเข้านี้ก็มีผู้อำนวยการ
การเลือกตั้งประจำจังหวัดที่บุรีรัมย์ก็รายงานเข้ามานี้ นะครับ ว่ามีการเคลื่อนไหวจริง เป็นอดีตนักการเมือง
ที่เข้าประชุมหวัคเนนที่เป็นครู แล้วก็มีลักษณะแบบว่าให้ไปช่วยกันอะไรอย่างนี้ นะครับ แต่ว่าก็ไม่ได้
หลักฐานว่ามีการแจกเงินเป็นหลักฐานให้เขาตรวจนี้ นะครับ แต่ว่าเขาก็ติดตาม ได้ทราบว่ามีการประชุม
แล้วมีการไปเข้าวัดตอนเช้าพระรชาก็มีการไปเข้าวัดแล้วก็ไปคุยกับพระ แล้วก็มีลักษณะที่พูดว่าไม่บรรจุ

คณะกรรมการข้าราชการรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

น้ำพร ๒/๒

พระพุทธศาสนาอะไรอย่างนี้ะครับ ก็มีลักษณะพูดจาลักษณะนั้น แต่ก็ติดตามข่าวอยู่ทาง กกต. ก็ติดตาม
ข่าวอยู่ ไม่ได้ละทิ้งะครับ ก็สั่งการไปบอกแล้วก็ให้ติดตามไปเรื่อย ๆ เพราะว่าเงิน ถ้ามีการจ่ายจริงก็คงจะ
จ่ายอาทิตย์หน้า ถ้าจะมีนะครับ ก็ไม่ได้นิ่งเฉยครับ

- ๓/๑

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

จีรภา ๓๗/๑

ประธาน : ผมเห็นท่านสุพจน์ไป

นายสุพจน์ ไชยมุกด์ : ไม่ได้ไปครับ ไปเชียงใหม่ ลำพูน สุราษฎร์ธานี เขาใช้ไปครับ ก็ไปดูพรรคสาขาต่าง ๆ ก็ปรากฏว่าพรรคสาขา รู้สึกว่าจะต้องยุบหลายพรรค เพราะว่าไปถึงก็ไม่ได้เป็นที่ทำการอะไรเลย มันเป็นบ้านธรรมดา ๆ ไม่มีลักษณะเป็นพรรคทำการสาขาอะไรเลย ก็มีสมุดจดอยู่เล่มเดียว สมุดนักเรียน ก็จัดการประชุม ก็มีชื่อ มันไม่มีอะไรเลยที่แสดงว่ามีกิจกรรมทางการเมืองอะไรเลย ที่เชียงใหม่ไปที่ดอยสะเก็ด ก็ปรากฏว่าไปเจอชาวเขา ชาวเขาก็บ่นเรื่องสัญชาติ ไม่ได้พูดเรื่องลงประชามติอะไรเลย เขาก็บ่นเรื่องสัญชาติ เรื่องไม่ได้รับความเป็นธรรมจากเจ้าหน้าที่อะไรต่าง ๆ แล้วก็พูดไทยได้ แต่ว่าอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ก็ต้องไปบอกชายฉันทันนี้ ขวาศันนี้ ชายฉันทันนี้คือเห็นชอบ ขวาไม่เห็นชอบ อะไรทำนองนั้น ก็ไปให้คำแนะนำเขา ยังผิดหวังทางอำเภอรอบนอก ขนาดเชียงใหม่ เชียงใหม่ซึ่งเป็นจังหวัดซึ่งค่อนข้างที่จะอุดมสมบูรณ์ที่สุดในทางเหนือ สำคัญที่สุดในทางเหนือ ก็ยังมีปัญหาอยู่เนะครับ ลำพูนก็เช่นกัน แต่สุราษฎร์ธานีก็ไปดูพรรคสาขา พรรคที่เตรียมพร้อมมากที่สุดคือพรรคประชาธิปัตย์ เขาทำงานเป็นระบบดี นอกจากนั้นก็ยังไม่มียอะไรที่น่าพอใจเลย พรรคอื่น ๆ ไม่น่าพอใจเลย ที่สุราษฎร์ธานีรู้สึกว่าพรรคประชาธิปัตย์เขาจะพร้อม แล้วผมก็ได้ไปบรรยายหลายแห่งเรื่องเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ก็ถือโอกาสเรียนให้ทราบด้วย บุรีรัมย์ไม่ได้ไป ไม่กล้าไปครับ

ประธาน : ฤดูนี้เป็นฤดูผสมพันธุ์ทางการเมือง ผมคิดว่าพวกท่านคงรู้เนะครับว่าการผสมพันธุ์นั้น ถ้าพันธุ์ดีไปผสมกับพันธุ์ไม่ดี มันกลายเป็นพันธุ์ไม่ดีไปได้ มะม่วงพันธุ์ดีเอาไปผสมหรือไปปลูกในพื้นที่ดินไม่ดี พันธุ์มันก็ออกมาไม่ดี สัตว์บางชนิด ม้ากับลาผสมกันได้ออกมาเป็นล่อ แต่ล่อมันเป็นหมันผสมต่อไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นพวกล่อขณะนี้ก็มีเยอะ ทั้ง ๆ ที่เป็นพันธุ์ที่ไม่ขยายพันธุ์ออกไปได้ แต่ก็อยากไปผสมพันธุ์กับคนอื่นเขา มีเยอะเลยพวกล่อ ผมเห็นวังกัน ท่านวิชาตามว่า ตัวเงินตัวทองกับตะกวดละผสมกันได้ไหม ผมว่ามันคงผสมกันได้ มันออกมาเป็นจิ้งจกก็ได้ เขาละครับ ก็พอหอมปากหอมคอ เพราะว่าเราไม่ได้พบกันนานเนะครับ หวังว่าคงจะร่างฉบับนี้ก็คงจบกัน วันที่ ๑๙ ก็คงจะเสร็จ แต่ผมเรียนกับท่านแล้วว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ประกาศใช้แล้ว สสร. ก็หมดสภาพไป แต่ว่ามันจะต้องมีงานใน สนช. อีกอีก ๔๕ วัน นี้จะเหลือผมคนเดียวที่จะต้องเป็นผู้ชี้แจง แต่ผมคิดว่าผมจะไม่ยอมตายเดี่ยว ผมจะต้องลากพวกเราเข้าไป ผมจะทำเรื่องถึงประธาน สนช. เพื่อขอให้ไปช่วยกันในการตอบคำชี้แจง เชิญท่านเกริกเกียรติครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

พหุภาคีฉบับที่ ๔/๑

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสวีธรรม : กราบเรียนท่านประธานครับ เท่าที่ทราบพวกกรรมการยกย่องจะเข้าไปประมาณ ๑๐ คน ในกฎหมาย ๓ ฉบับ บังเอิญเมื่อวันเสาร์ วันอาทิตย์นี้เราไปประชุมที่พิทยา ก็ได้เสนอกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับ ก็มีข้อรายละเอียดซักถามมากพอสมควร แต่คิดว่าโดยทั่วไปเราก็ตอบคำถามเขาได้หมดนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายพรรคการเมืองมีบางประเด็นที่เป็นปัญหา ผมก็บอกว่าการดำเนินการสุดท้ายคือ สนช. ถ้าตรงไหนเขาเห็นว่ามันต้องแก้ไขอย่างไร ก็ให้เขาดำเนินการได้เลย เพราะว่าเราเพียงแต่ยกย่องเบื้องต้นขึ้นมาะครับ ก็คิดว่าผ่านไปด้วยดีในวันนั้น แต่ก็หนักขึ้นไปก็โดนซักทุกแง่มุม คิดว่าพวกเราทุกคนก็ตอบคำถามได้หมด ก็อยากกราบเรียนให้ท่านประธานทราบว่า เขาจะให้พวกเราเข้าไปอยู่ในนั้น ๑๐ คน

ประธาน : อย่างนั้นค่อยเบาใจหน่อย

สำหรับระเบียบวาระที่ ๓ ขอเชิญท่านอัครพรครับ

นายอัคร พร จารุจินดา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ วันนี้คงพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง แนวทางการพิจารณาก็คงคล้าย ๆ อย่าง ๒ ฉบับที่ผ่านมาก็คือ ทางฝ่ายเลขานุการท่านอาจารย์สมคิดช่วยกรุณาพิจารณาไปเป็นประเด็นนะครับท่านว่า ในผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการได้มีการแก้ไขในจุดไหนอย่างไรบ้าง ทั้งนี้เนื่องจากเอกสารส่งมานั้นเป็นตัวร่าง เลยจะขออนุญาตอย่างนี้ได้ไหมครับว่า ให้ทางคณะอนุกรรมการช่วยชี้แจงเพื่อจะเห็นภาพโครงสร้าง ภาพรวมด้วยก็ชี้แจงเป็นหมวด ๆ ไปว่า หมวดนี้คงหลักการเดิม ๆ เพราะเป็นเรื่องรายละเอียดทั่ว ๆ ไปทางธุรการ หมวดนี้มีการแก้ไขเรื่องนี้ ๆ เพื่อจะให้เห็นภาพชัดเจนนะครับ อยากจะขออนุญาตท่านอาจารย์วิจิตร

นายวิจิตร วิชัยสาร : ท่านครับ ผมเองก็พยายามหลบ ๆ เงียบ ๆ ไว้ก่อน เนื่องจากอาจารย์วุฒิสารเขาติดไปบรรยายที่กองบัญชาการทหารสูงสุดกับ กอ.รมน. ก็เลยมอบผมเมื่อคืน

ในประเด็นหลักของร่าง พรบ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ตกลงทางฝ่ายเลขานุการให้ผมเสนอเป็นหมวด ๆ เป็นส่วน ๆ ไซ้ไหมครับ

นายอัคร พร จารุจินดา : เพราะเห็นว่าแจกเอกสารเป็นตัวร่างมาแล้ว ก็พูดแค่โครงสร้างเท่านั้น ว่าในหมวดที่ ๑ นั้นเป็นของเดิมทั้งหมด เพราะว่าเป็นเรื่องธุรการ หมวดที่ ๒ มีการแก้ไขเรื่องอะไรในเรื่องหลักการนะครับ

นายวิจิตร วิชัยสาร : ได้ครับ แต่เผชิญที่เตรียมไว้อยู่เป็นโครงสร้าง ผมขอเสนอที่เป็นโครงสร้าง มีตัวแดงอยู่ สะดวกในการนำเสนอของผมนะครับ แต่ท่านดูจากร่างที่แจกไปได้ นะครับ

ในส่วนของร่างทั้งหมด รูปแบบของการเลือกตั้งเบ็ดเสร็จแล้วก็แบ่งเป็น ๒ ส่วนนะครับ ในส่วนของการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตที่มีผู้สมัครไม่เกิน ๓ คน ซึ่งแบ่งเขตส่วนหนึ่ง กับ ๒. แบบสัดส่วน

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

หทัยกาญจน์ ๔/๒

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

สำหรับการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตนี้ เขตทั้งหมดที่คำนวณจาก สส. ๔๔๐ คน นั้นะครับ ก็ได้กำหนดออกไปทั้งหมด ๑๕๗ เขตนะครับ จากฐานประชากร ๖๒ ล้านคน ซึ่งต่อเกณฑ์เฉลี่ยประชากรก็ประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ คน ตัวเลขกลม ๆ นะครับ ประมาณนี้นะครับ _____

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

พุทธชาติ ๕/๑

ผมขออนุญาตในส่วนของการแบ่งเขตสั้น ๆ ก่อนนะครับ ในจำนวนนี้โดยหลักเกณฑ์ก็คือ จังหวัดใดที่มี สส. ไม่เกิน ๓ คน เราก็ถือเขตจังหวัดนี้เป็นหลักเกณฑ์เดิม ส่วนถ้าเกิน ๓ เราก็แบ่งเป็นจังหวัดเป็น ๒ เขต เขตละ ๒ อันนี้ก็โดยปกติไม่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขนะครับ

ส่วนการเลือกตั้งแบบสัดส่วนจาก สส. ๔๐ คน ๘ เขต แบ่งเป็นกลุ่มจังหวัดและประชากร ก็อยู่ในกลุ่มจังหวัดที่ใกล้เคียงกัน ขั้นตอนนี้ก็คล้ายคลึงกันกับแบบสัดส่วนที่เป็นเขตประเทศเดิม เพียงแต่ตัด ๕ เปอร์เซนต์ออกนะครับ แล้วก็เอาเศษจากสัดส่วนที่ สส. ๑ คน แล้วก็เศษที่เหลือจำนวนยังไม่ถึง ๑๐ คน ก็นับจากมากไปหาน้อยให้ครบ ๑๐ คนนะครับตามสัดส่วนบัญชีที่เสนอ อันนี้ก็ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงก็ไปตามแนวที่ได้นำเรียนโดยต่อเนื่องมาแล้วนะครับ ทั้ง ๒ รายการที่เป็นประเด็นเกี่ยวกับ ค่าใช้จ่าย

ที่เป็นประเด็นค่าใช้จ่ายที่เราพิจารณากันนั้นเราเริ่มคำนวณค่าใช้จ่าย ๙๐ วันก่อนวันครบวาระ แล้วก็ให้ส่งบัญชีภายใน ๙๐ วันนับตั้งแต่วันเลือกตั้งทางพรรคต้องส่งบัญชี นี่เป็นเกี่ยวกับ ค่าใช้จ่าย

ส่วนการหาเสียงก็อยู่ในวิธีการเดิม มีประเด็นที่เพิ่มขึ้นมากก็คือสามารถที่จะหาเสียง โดยสอดคล้องกับนโยบายพื้นฐานของรัฐธรรมนูญได้ หาเสียงได้ตรงนี้ไม่ถือว่าผิดนะครับ แต่มีเรื่องที่ได้ นำมาระบุในกฎหมายอีกประเด็นหนึ่งคือเรื่องทะเบียนบ้านของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ตอนนี้เป็นปัญหา ที่ร้องเรียนกันมายาวนานก็ได้กำหนดลงไปแล้วว่า ถ้าย้ายมา ๑๐ คน นามสกุลไม่เหมือนเจ้าบ้านภายใน ๒ ปีไม่ได้ ไม่อยู่จริงไม่ได้ ไม่ได้รับความยินยอมก็ไม่ได้นะครับ นี่ก็เป็นการลงในกฎหมายให้ชัดเจนไป ซึ่งอันนี้เป็นสิ่งที่ร้องเรียนแล้วก็ได้กำหนดให้ชัดเจนมาก่อน ทางที่ประชุมก็กำหนดให้ชัดเจนตามที่น่าเรียน ไปแล้วนะครับ

การลงคะแนนล่วงหน้าทั้งในเขตเลือกตั้ง นอกเขตจังหวัดนะครับ หรือนอกราชอาณาจักร ก็เหมือนเดิม ดำเนินการเหมือนเดิม การแจ้งเหตุที่ทำให้ไม่อาจไปใช้สิทธิเลือกตั้งได้ก็มีการกำหนดก่อน ๗ วัน หลัง ๗ วัน แล้วก็ทำบัญชีผู้เสียสิทธิให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

มีประเด็นที่ประชุมยังไม่สามารถที่จะยุติได้อย่างเอกฉันท์ก็คือเรื่องการได้สิทธิ เสียสิทธิ ของผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง คือในกลุ่มของสิทธิที่ทั้งได้สิทธิและเสียสิทธิเป็นกลุ่มเกี่ยวกับสิทธิทางการเมือง สิทธิในการร้องคัดค้าน สิทธิเลือกตั้ง สิทธิสมัครเลือกตั้ง สิทธิการเสนอชื่อเป็นลักษณะของทางสิทธิ ทางด้านการเมืองนะครับ เราก็ได้พิจารณาในหลายสิทธิในเรื่องของการลดหย่อนภาษี ในเรื่องของ ค่ารักษาพยาบาล แต่ว่าพิจารณาแล้วก็เป็นบริการพื้นฐานของรัฐทั้งสิ้น ก็ถือว่าเข้ากับบริการของรัฐที่ให้อยู่ ตรงจุดนี้ก็ยังคงต้องพิจารณาหรือขอรับคำแนะนำจากคณะกรรมการเพิ่มเติมว่าในประเด็นที่ได้สิทธิ จากการไปใช้ลงคะแนนเสียง เสียสิทธิจากการไม่ไปลงคะแนนเสียง แล้วก็มีเหตุผลอันไม่สมควรนะครับ

คณะกรรมการข้าราชการรัฐธรรมนูญ

พทอชาติ ๕/๒

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ตรงนี้เป็นจุดที่ยังไม่เอกฉันท์นะครับ อันนี้ก็นำเสนอที่ประชุมเป็นประเด็นไว้ก่อนนะครับ ส่วนจะอภิปราย
กันทีหลังแล้วแต่ที่ประชุมนะครับ _____

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ

สุภาพกรณ์ ๖/๑

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ส่วนเรื่องประเด็นของการประกาศผลที่เป็นประเด็นสำคัญ แล้วก็เป็นประเด็นที่ทาง สนช. เมื่อครั้งที่ไปเสนอ เมื่อวันศุกร์นั้นครับ แล้วก็ทาง สนช. ได้มีการถกแถลงอภิปรายในประเด็นการประกาศผลจากกรณีผู้สมัครที่ เท่ากับจำนวนตำแหน่งหรือน้อยกว่า ซึ่งหมายถึงว่าถ้าผู้สมัครเท่ากันหรือน้อยกว่า คะแนนเสียงต้องได้เกิน ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้นครับ ในหลักการของเราเสนออย่างนี้คือ ครั้งที่ ๑ คือสมัครเท่าจำนวน ผู้สมัคร และหรือน้อยกว่า และคะแนนไม่ถึง ครั้งที่ ๑ ก็ให้ประกาศรับสมัครใหม่ ถ้าครั้งที่ ๒ ยังไม่ได้ก็ ก็ประกาศรับสมัครใหม่อีกรอบหนึ่ง รับสมัครใหม่แล้วก็เลือกอีกรอบ แล้วถ้ายังไม่ถึงอีก ครั้งที่ ๓ ในที่ประชุม ก่อนไปเสนอ สนช. ที่พิทยา เราก็มีความเห็นว่าถ้าครั้งที่ ๓ นี้ก็ต้องปล่อยเลย ถ้าไม่ถึงก็ต้องยอมปล่อยเลย แต่ว่าทาง สนช. มีความเห็นว่าน่าจะดูคะแนน No vote ประกอบด้วยนะครับ ก็คือ ถ้า No vote มีคะแนนสูงกว่าผู้ที่ได้รับเลือกกรณีไม่ถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์นี้ ตรงนี้ก็เลยเป็นประเด็นค้างอยู่นะครับ ก็เลยยังไม่ได้พิจารณา ให้จบเหมือนกันตรงนี้ ซึ่งเราก็เห็นสอดคล้องอยู่เหมือนกันนะครับว่า ถ้าครั้งที่ ๓ แล้วก็ตามของ No vote มากกว่า จริง ๆ แล้วครั้งที่ ๓ ถ้าคะแนนออกมาน้อยเราก็ไม่ค่อยสะดวกในความสง่างามของผลคะแนน ออกมาอยู่แล้วนะครับ แล้วพอประกอบกับทาง สนช. มีความเห็นว่าดูคะแนน No vote ถ้าคะแนน No vote มากกว่าอีกนี่นะครับ ก็ยิ่งดูจะรับไม่ได้ ทั้งนี้ ทางอนุกรรมการเห็นสอดคล้องด้วยนะครับ แต่ว่ากรณีที่ ผู้สมัครมากกว่าจำนวนตำแหน่ง ทาง สนช. ยังมีข้อเสนอกับให้ดู No vote ประกอบด้วย ซึ่งทางเราก็ไม่เห็น ด้วยนะครับ เห็นสอดคล้องเฉพาะประเด็นครั้งที่ ๓ แล้วก็ไม่ถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ให้ดู No vote ประกอบด้วย แต่ว่าในขั้นตอนถ้า No vote มากกว่าแล้วยังจะดำเนินการต่อไป พอติยังไม่ได้พิจารณา ค้างอยู่ตรงนี้นะครับ ในเรื่องของการประกาศผล

มาส่วนที่ ๒ การได้มาของสมาชิกวุฒิสภา

ส่วนที่ ๑ ในจำนวน ๗๖ ท่านนี้นะครับ ที่มาจากการเลือกตั้ง ตามแบบการเลือกตั้ง สส. แบบแบ่งเขต อันนี้ก็เหมือนกันทุกอย่างนะครับ แต่ประเด็นที่จะนำเสนอในสุดท้ายก็คือ การสรรหา สว. นะครับ การสรรหา สว. อาจเป็นประเด็นที่ที่ประชุมต้องใช้ความพยายามอย่างมากนะครับ เพราะว่าดูจาก แนวความคิดก็เหมือนจะง่ายนะครับ แต่ว่าพอเราเริ่มคิดเราก็รู้สึกว่าเป็นจุดที่ยากที่สุดนะครับ แต่อย่างไรก็ดี ทางที่ประชุมก็พยายามให้ได้ผลที่มีความสง่างาม แล้วก็มีความเที่ยงธรรม แล้วก็เป็นที่ยอมรับกับพี่น้อง ประชาชนให้ได้นะครับ

ในส่วนของการสรรหาแบ่งเป็น ๒ ช่วง ในช่วงของ กกต. ช่วงหนึ่ง ๓๐ วันของ กกต. ช่วงหนึ่ง แล้วช่วงที่ ๒ ก็เป็นช่วงของกรรมการสรรหานะครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

เบญจกุล ๗/๑

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ส่วนในช่วงของการสรรหาตามขั้นตอนนี้นะครับ ก็คือ

ขั้นตอนที่ ๑ กกต. จะประกาศวันเริ่มสรรหา สว. นะครับ ประกาศวันเริ่มสรรหา สว. แล้วก็องค์กรทั้ง ๕ ก็คือองค์กรที่เราแบ่งออกเป็น ๕ ก็คือภาควิชาการ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาชีพ และภาคอื่น ๆ ให้องค์กรมาลงทะเบียนเพื่อรับสิทธิในการเสนอชื่อผู้สมควรได้รับการสรรหาเป็น สว. ซึ่งก็อยู่ช่วงประกาศ ๑๐ วัน แล้วกรรมการสรรหาจะต้องประชุมกันภายใน ๕ วันของการที่ประกาศเริ่มสรรหาจะมีการประชุม การประชุมกันนี้ก็เพื่อกำหนดคุณสมบัติเพิ่มเติมหรือกำหนดสัดส่วน คือเรียนว่าทางที่ประชุมมีความเห็นว่าเมื่อกำหนดคุณสมบัติ กำหนดหลักเกณฑ์เป็นพื้นฐานโดยส่วนใหญ่ไว้แล้ว แต่ว่าเพื่อให้กรรมการสรรหาได้ทำงานได้บนข้อมูลที่จะประมวลทั้งหมดจากการลงทะเบียน จากการตรวจคุณสมบัติก็ให้กรรมการสรรหาได้มีโอกาสพิจารณาประกอบด้วย ดังนั้นในการเสนอชื่อ เมื่อองค์กรที่ลงทะเบียนได้รับการตรวจสอบคุณสมบัติประกาศรายชื่อ ถ้า กกต. ประกาศก็ให้ด้านกับกรรมการสรรหา ถ้าหากว่ารายชื่อขององค์กรไม่มีก็สามารถที่จะด้านกับกรรมการสรรหาได้นะครับ แล้วเมื่อแต่ละองค์กรเสนอชื่อองค์กรละ ๑ ชื่อ แล้วก็ ๕ ภาค ใน ๕ ภาคนี้นะครับ ๕ ภาคจาก ๗๔ ภาค ก็ประมาณว่า ภาคละ ๑๕ คนนะครับ ใน ๑๕ คนให้เสนอชื่อเข้ามา ๓ เท่าก็เป็นภาคละ ๔๕ แล้วก็มาอยู่ที่จุดพิจารณา นะครับ จุดพิจารณาที่ ๑ เมื่อได้มาภาคละ ๔๕ คน ๕ ภาคก็อยู่ประมาณ ๒๒๕ คนนี้นะครับ ประมาณ ๒๒๕ คน มีกลไก ๒ กลไกที่ยังไม่เป็นเอกฉันท์นะครับ กลไกที่ ๑ ก็คือ เสนอจับสลาก จับสลากให้เหลือ คือถ้าเกิน สมมุติว่าแต่ละภาคถ้าเกิน ๓ เท่า คือ ๔๕ คน ให้แต่ละภาคจับสลากให้เหลือ ๔๕ กับอีกกลไกหนึ่งก็คือให้เลือกกันเอง เป็น ๒ ทางที่ยังไม่ยุติ ก็ยังถกเถียงกันไม่จบในที่ประชุมนะครับ ยังตกลงกันไม่ได้ก็คือกลไกที่ ๑ เมื่อแต่ละภาคได้ผู้เสนอชื่อมา ถ้าเสนอชื่อมาแล้วเกิน ๔๕ จับสลากให้ได้ ๓ เท่า หรือเลือกกันเองให้เหลือ ๔๕ หรือ ๓ เท่า ทั้ง ๒ ประการนี้ยังไม่ตกลงนะครับ แล้วเมื่อได้จาก ๒ กลไกจับสลากเลือกกันเองแล้ว ทั้งภาคละ ๔๕ รวมแล้ว ๒๒๕ ก็ส่งให้กรรมการสรรหาดำเนินการให้ได้ เหลือจำนวนภาคละ ๑๕ ๑๕ ๑๕ และ ๑๔ หรือรวมแล้ว ๗๔ คนโดยที่กำหนดไว้ นะครับ นี่เป็น กระบวนการที่พิจารณาสรรหาซึ่งนำเรียนที่ประชุมเพื่อกรุณาให้ความเห็นแล้วก็เพิ่มเติมหรือว่าชี้ตรงนี้ด้วยว่าจะให้ใช้กลไกใดระหว่างจับสลากแล้วก็เลือกกันเองนะครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

วิชา ๘/๑

โดยจริง ๆ แล้วการจับสลากนั้นทางฝ่ายผู้เสนอก็มีความเห็นเพื่อตัดการบล็อกโหวตกับการชี้แนะ และอีกประการหนึ่ง จุดอ่อนที่เป็นข้อแย้งของเลือกกันเองก็คือในระยะเวลาสั้น ๆ ที่ประชุมจะรู้จักกันได้อย่างไร ก็เป็นข้อแย้งกันอยู่ทั้งสองฝั่ง ยังไม่ยุตินะครับ

ส่วนประเด็น คุณสมบัติขององค์กรที่ให้เสนอชื่อ ก็เป็นองค์กรโดยกฎหมายหรือกฎหมายให้จัดตั้ง แล้วก็ไม่น้อยกว่าห้าปี เป็นคุณสมบัติกว้าง ๆ เป็นพื้นฐานให้กับกรรมการสรรหานั้นครับ

ประเด็นสุดท้ายก็คือว่า หาก สว. ที่วางลง ให้แต่ละภาคก็เสนอชื่อ ๓ เท่า ก็คือเข้ากระบวนการเหมือนที่นำเรียนข้างต้น ก็เรียนเบื้องต้นที่ประชุมเพื่อทราบครับ

ประธาน : เชิญท่านประพันธ์ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ ผมคิดว่าประเด็นใหญ่ก็คงอยู่ที่ สว. สรรหา อยากจะให้ท่านช่วยกันดูประเด็นใหญ่อันนี้ เพราะว่าประเด็นอื่น ๆ รูปแบบต่าง ๆ ก็ปรับปรุงมาจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง สส. สว. ที่ใหญ่เป็นเรื่องใหม่คือการสรรหา สว. อยากจะให้ดูประเด็นนี้ให้ท่านช่วยพิจารณา เพราะว่ามีปัญหาที่ถกเถียงเยอะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในร่างมาตรา ๑๓๐ ที่จะเสนอว่าให้มีการจับสลาก กรณีที่จำนวนที่เสนอมาเกินกว่ากลุ่มละ ๔๕

นายวิจิตร วิชัยสาร : เกินกว่ากลุ่มละ ๔๕ ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มาจับสลาก คือพอใช้คำว่า จับสลาก แล้วมันดูไม่ค่อยจะ เวลาเราอธิบายกับสังคมอธิบายยาก ความจริงการสรรหา สว. อันนี้ที่เขาเป็นจุดอ่อนที่ถูกโจมตี ความจริงเราสามารถอธิบายได้ว่า จริง ๆ เราอยากจะทำให้มาจากองค์กรเป็นคนเสนอชื่อ แล้วพูดง่าย ๆ เป็นการเลือกตั้งจากกลุ่มวิชาชีพ เป็นลักษณะแบบนั้น พอบอกว่าจับสลาก เหตุผลที่เราจะอธิบายมันดูค่อนข้างจะอ่อนลงไป ผมว่าให้เขาไปเลือกกัน อย่าไปห่วงเลยเรื่องบล็อกโหวต เรื่องอะไรนี้ ผมว่าถ้าเป็นการเลือกตั้งในกลุ่มวิชาชีพ ยังมีเหตุผล จับสลากนี้ ประเด็นใหญ่ ๆ เหล่านี้ท่านช่วยพิจารณา แล้วองค์กรทั้ง ๕ องค์กร ในร่างที่เสนอ ในมาตรา ๑๒๖ ท่านเห็นว่าควรที่จะปรับปรุงแก้ไขอย่างไร เป็นอย่างไร อย่างเช่นองค์กรภาคเอกชน ใน

(๓) องค์กรภาคเอกชน หมายความว่าถึง องค์กรที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าและแสวงหาผลกำไรทั้งภาคเกษตรกรรม ภาคพาณิชย์กรรม ภาคบริการ ภาคอุตสาหกรรม ซึ่งมีผู้ถือหุ้นหรือสมาชิกตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป อย่างนี้หมายความว่าบริษัททั้งหมดนี้ได้หมดใช่ไหม อะไรอย่างนี้ ลักษณะต่าง ๆ อยากจะให้ช่วยพิจารณาพวกประเด็นต่าง ๆ พวกนี้ เพราะว่าอันนี้เป็นประเด็นที่ใหม่ ขอบพระคุณครับ

ประธาน : เชิญท่านสุพจน์ครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

วិณา ๘/๒

นายสุพจน์ ไช้มุกด์ : ท่านประธานครับ ผม สุพจน์ ไช้มุกด์ ประเด็นเดียวกับท่านประพันธ์
ครับ คือว่าเรื่องประเด็นการจับสลาก เพราะว่าตอนแรกก็อภิปรายกันหลายท่าน ผมก็ไม่เห็นด้วยที่จะมีการ
จับสลาก เพราะว่า

๑. มาจากการสรรหา ก็เป็นการที่เขาก็ค่อนข้างที่จะวิพากษ์วิจารณ์กันแล้ว

๒. ก็มาโดยการจับสลาก มันก็ยิ่งซ้ำเติมความเป็นปลาสองน้ำ สามน้ำ เขาจะรู้สึกว่
เขามาด้วยความไม่สง่างาม การเข้ามาโดยการจับสลากก็รู้สึกว่ามันเป็นกรณีที่ว่า เข้ามาด้วยการเสียโชค
เหมือนๆกันนี้ ที่วาดไปแล้วก็หมุน ๆ ไป แล้วไปตกเลขไหนอะไรนั้นก็เข้าไป เหมือนงานวัดนะครับ
มันก็ไม่ค่อยจะสง่างามเท่าไร ก็น่าจะให้มีการทำเหมือนเลือกสมาชิกแห่งชาติ คือว่าเป็นการเลือกกันเอง
รู้สึกว่าคุณย้าย ๆ ว่าเราจะได้คนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามา อาจจะมีการบล็อกโหวตนิด ๆ หน่อย
เราก็คงควบคุมอะไรไม่ได้ แต่ว่าจริง ๆ แล้วเท่าที่ผ่านมาก ท่านที่นั่งอยู่ใน สสร. ปัจจุบันก็มาจากการคัดเลือก
กันเองทั้งนั้น จาก ๒,๐๐๐ คน เหลือ ๒๐๐ คน เหลือ ๑๐๐ คน อะไรต่าง ๆ ก็มาจากวิธีการนี้ครับ ก็เห็นด้วย
ที่ควรจะมีการคัดเลือกกันเองมากกว่าการจับสลากแบบๆกัน ขอบคุณครับ

ประธาน : เชิญครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

ประกาศลักษณะ ๙/๑

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายวิจิตร สุระกุล : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิจิตร สุระกุล ครับ ผมก็เห็นด้วยนะครับในเรื่องการจับสลาก การจับสลากเขาถือว่าเป็นวิธีการที่ไม่รับผิดชอบใด ๆ ทั้งสิ้นนะครับ การจับสลากเขาถือว่าเป็นวิธีการที่แย่ที่สุดในโลก เพราะฉะนั้นวิธีนี้เขาถึงว่าจะทำอย่างไร เพราะฉะนั้นในหลาย ๆ แห่ง ถ้าจะไปเกรงว่าจะไปเป็น Block vote นะครับ Block vote นี่บางที่เราเข้าใจผิดนะครับ Block vote เรามักจะเขียนว่า Block มันไม่ใช่ ตัวจริง Block vote นี่ Bloc นะครับ Bloc of vote Bloc of vote นี่ก็เป็นตัวตารางสี่เหลี่ยม ไม่ใช่ Block Bloc of vote นี่ตัวหนึ่งทีวิธีการอย่างนี้เขาเรียกว่า Bullet voting Bullet voting ตามรัฐศาสตร์เขาถือว่าเป็นการยิงกระสุนไปที่เป้าใดเป้าหนึ่งเป็นการเฉพาะเลย อันนี้ที่เราพูด Bloc of voting นี่คือ Bullet voting นะครับ เรากลัวอย่างนี้ แต่ว่าทำอย่างนี้แล้วก็ยังดีกว่าจับสลากมาก ก็มีอีกวิธีหนึ่งที่เขากำหนดอยู่ที่ในอเมริกาทำ หรือในฝรั่งเศสเคยทำ ขณะนี้เขมรก็ทำอยู่ คือเป็น Electoral college มีองค์คณะผู้เลือกตั้งขึ้นคณะหนึ่ง หลังจากสรรหามาแล้ว เป็น U-Direct vote เป็นเลือกตั้งทางอ้อมก็อย่างทีอเมริกาทำ President เขาทำอยู่ หลังจากเลือกตั้งมาแล้วก็มาให้ Electoral college เลือกตั้งอีกครั้งหนึ่ง อันนี้ก็ยิ่งดีกว่าการจับสลากนะครับ อันนี้ก็ขอให้เลือกเอา

อันที่ ๒ นี้ผมตั้งข้อสังเกตว่า การที่ว่าผู้ไม่ไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง แล้วไปหาวิธีแก้งัดโดยวิธีต่าง ๆ หาวิธีอื่นที่มันไม่ตรงไปตรงมานะครับ เช่นว่าไม่ให้ไปใช้สิทธิอย่างโน้นอย่างนี้ในภายหลังอย่าลืมนะครับว่าในด้านธุรการนี้เหนื่อยมาก ต้องมานั่งเช็คกันว่าคนไหนมาใช้สิทธิหรือเปล่า แล้วก็ต้องไปดูว่าแล้วเลือกตั้งคราวหน้าหรือไปทำงานอะไรคราวหน้าที่เป็นเงื่อนไขอยู่ที่นี่ ต้องมานั่งเช็คบัญชีกันนี่ เป็นเรื่องยุ่งยากอย่างมากนะครับ หลักการนี้ในประเทศที่บังคับให้คนไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งนี้เขาใช้วิธีปรับนะครับ ปรับเป็น Small fine อย่างในเบลเยียมหรือในประเทศไหน ๆ ปรับเป็นเงินนิด ๆ หน่อย ๆ พอให้รู้สึกว่าคุณไม่ไปใช้สิทธิ ขอปรับนิดหนึ่ง แล้วมันจะได้เลิกกันไป เสร็จแล้วก็เลิกกันไป ไม่ใช่ไปแก้งัดว่าวันนี้ไม่มาใช้สิทธิ เหมือนหมาปากกับลูกแกะ แบบเดียวกับหมาปากกับลูกแกะนี่ ผมคิดว่าถ้าสามารถทำได้นะครับ ก็ควรจะหาวิธีทำอย่างอื่นเสียดีกว่า

แล้วอีกเรื่องหนึ่งคือ ๒๐ เปอร์เซนต์ ๒๐ เปอร์เซนต์นี้ชั้นที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ พอถึงที่ ๓ พอไม่มาออกเสียงเลือกตั้ง พอไม่มี ๒๐ เปอร์เซนต์ ก็เลยประกาศผลเป็น Un of post แบบอเมริกาไปเลย แล้วเรื่องอะไรก็ทำเสียทีเดียว อันนี้เป็นวิธีการกลั่นแกล้งคนอื่นเขา พอตัวเห็นว่าตัวสู้เขาไม่ได้แล้วก็เที่ยวยุซาบ้านเขา อย่าไปลงคะแนนให้มัน อันนี้เป็นวิธีการของกฎหมายเลือกตั้งฉบับที่แล้ว เป็นพวกพรรคการเมือง พรรคการเมืองหนึ่งทีไปเขียนกฎหมายเลือกตั้งอันนี้เข้ามา แล้วหาวิธีสกัดกั้นการกลั่นแกล้ง ไป Sanction ไป Boycott เห็นว่าสู้เขาไม่ได้แล้วก็หาทางแก้งัด อันนี้เป็นวิธีการที่ไม่ดีนะครับ การที่ Un of post หมายความว่าเมื่อไม่มีคู่แข่ง ต้องได้สิทธิไปเลย อันนี้ไม่ใช่ต้องมีนะครับ ทำกันตั้งแต่รัชกาลที่ ๕ ตั้งแต่การ

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) วิชา มหาคุณ : ท่านประธานที่เคารพ ผมวิชา ผมเองก็ได้มาเพราะจับสลากนะครับ ได้เป็น สสร. เพราะว่ามีกาจับสลาก เนื่องจากว่าคะแนนเท่ากันหลายคน ตามระบบของรัฐธรรมนุญ ปี ๒๕๔๙ ฉบับชั่วคราว แต่ว่าผมเองถึงได้มา ผมก็คิดว่ามันไม่ใช่ระบบที่ดี ไม่ใช่เป็นระบบที่เหมาะสม เพราะว่ามันเป็นระบบที่ผมไม่อยากจะพูด ตรงอย่างที่ท่านอาจารย์ท่านผู้ว่าวินิจฉัยพูดนะครับว่าคือคงนึกอะไรไม่ออกก็เอาอันนี้เรื่องของการจับสลาก เพราะฉะนั้นถ้ามีวิธีอื่นที่ดีกว่าก็น่าจะทำครับ เพราะว่าที่จริงแล้ว ผมก็เข้าใจนะครับว่า คนที่ได้คะแนนเท่ากันกับผม ซึ่งมีอยู่จำนวนหลายท่าน คุณสมบัติอาจจะดีกว่าผมด้วยซ้ำไป แต่ว่าเนื่องจากว่าโชคเขาไม่ดี ก็เลยไม่ได้เข้ามานั่งใน สสร. ฉะนั้นถ้าเมื่อปรับปรุงได้ ส่วนนี้ผมก็เห็นด้วยครับ

แล้วอีกส่วนหนึ่งก็คือ ในเรื่องขององค์กรที่จะมีสิทธิเสนอชื่อ ผมเข้าใจว่าต้องพิถีพิถัน แล้วก็ต้องมีคำตอบที่ดีกว่านี้ครับ เพราะว่าเดี๋ยวจะมีข้อถกเถียงกันมากมายว่าเขาไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการที่องค์กรเหล่านั้น ตรงตามหลักเกณฑ์ที่เราเสนอที่อยู่ในกฎหมายหรือไม่ เช่นว่าที่องค์กรภาคเอกชนกำหนดว่ามีผู้ถือหุ้นหรือสมาชิกตั้งแต่ ๒๐๐ คนขึ้นไป ทำไมต้อง ๒๐๐ คน ตรงนี้ก็ตอบคำถามตรงนี้ด้วยเหมือนกันว่า อย่างองค์กรภาคเกษตร ผมคิดว่ามันไม่มีทางครับ ที่จะใหญ่ถึงขนาด ๒๐๐ คนได้ เพราะฉะนั้นผมว่ากระบวนการ ผมอยากจะเอื้อให้ส่วนที่มาจากรากหญ้าให้ได้มากที่สุดครับ คือเขาเสียเปรียบอยู่แล้วอย่างเทียบกับองค์กรในด้านของพาณิชย์กรรม ภาคบริการ หรืออุตสาหกรรมมันเป็นภาคที่มีความเข้มแข็งอยู่ในตัวของมันเอง กำลึงเงินก็มีทุกอย่างพร้อมมูล หมดยุทธทรัพย์ต่ออะไรกระบวนการจัดตั้งก็พร้อมครับ แต่กระบวนการภาคเกษตรมันเป็นกระบวนการที่อ่อนแอที่สุดของเรา ทั้ง ๆ ที่เป็นภาคที่ใหญ่ที่สุด เพราะฉะนั้นการกำหนดจะกำหนดอย่างไรให้ได้รับความเป็นธรรม แล้วก็เสมอภาคกับองค์กรอื่น ส่วนในเรื่องขององค์กรภาคอื่น ๆ ที่เราบอกว่าจะหมายความว่าความถึงองค์กรอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ตาม ๑ ๒ ๓ ๔ พูดเพียงแต่ว่ามีวัตถุประสงค์เพื่อสาธารณประโยชน์ แล้วก็เอา ๒๐๐ คน มาเป็นหลักอีกเหมือนกัน มันก็แทบจะไม่ได้ช่วยอะไรนะครับ ที่เพิ่มเติมมานัก มันเหมือนลอย ๆ อยู่ ฉะนั้นก็อยากให้มันชัดเจนกว่านี้นะครับ แล้วอย่างในกรณีของสมาคม ผมเข้าใจว่าสมาคมหรือมูลนิธิ องค์กรภาคอื่น ๆ ก็อาจจะอยู่ในข่าย แต่ว่าสมาชิก ๒๐๐ มันก็มากเกินไปเหมือนกัน ผมคิดว่ามันเป็นองค์กรที่ใหญ่มากนะครับ อย่างที่ผมดูแลมูลนิธิหรือดูแลองค์กรภาคเอกชนอยู่ ไม่มีทางครับ ที่จะถึง ๒๐๐ คนได้ แต่ผมเกณฑ์ได้ถ้าจะให้ผมเกณฑ์นะครับ อย่างในกรณีที่เคยมีมาแล้ว อย่างการเลือกกรรมการของสภาสังคมสงเคราะห์หรืออะไรอย่างนี้นะครับ ก็เคยมีการเกณฑ์คนมาแล้ว หรือสมาคมบางสมาคมที่เขาต้องการยึดสมาคมนี้ะครับ เพราะฉะนั้นการเป็นสมาชิก ๒๐๐ คน มันก็ไม่ได้หมายความว่าเป็นตัวแทนที่แท้จริง เราจะกำหนดอย่างไรให้มีสมาชิกที่เป็นสมาชิกยั่งยืนหรือถาวรอย่างไร ที่จะได้รับการคัดเลือกเข้ามาสู่กระบวนการสรรหา ผมคิดว่าอันนี้เป็นเรื่องละเอียดอ่อนมากครับ ก็อยากจะให้ช่วยกันพิจารณาอย่างรอบคอบด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

คณะกรรมการสิทธิการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

นำพร ๑๐/๒

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นใหม่ครับ เชิญท่านอัศววิทย์ครับ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ : พอดีมีประเด็นเดียวกับท่านวิชานะครับ ในเรื่องของ ๒๐๐ คน ที่ว่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในองค์กรภาคอื่น ซึ่งจะเขียนไว้ว่า นอกจากที่กำหนดไว้ในอื่น ๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสาธารณประโยชน์ รู้สึกเราจะพูดถึงมูลนิธิได้ด้วย ซึ่งมูลนิธิหายากที่จะมีสมาชิกถึง ๒๐๐ คน อันนี้คงจะเป็นเรื่องลำบาก คงต้องคิดสักนิดหนึ่งนะครับ ส่วนองค์กรภาคเอกชนที่ว่ามีผู้ถือหุ้นหรือสมาชิกตั้งแต่ ๒๐๐ คน ที่ท่านวิชาพูดก็เป็นสิ่งที่น่าคิดนะครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

จีรภา ๑๑/๑

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

แต่ที่ผมคิดว่าพรรคที่เขียนเอาไว้สุดท้ายของมาตรา ๑๒๒ ที่กำหนดว่า องค์กรภาคเอกชนหรือองค์กรภาคอื่น ๆ ต้องจัดตั้งมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และดำเนินกิจกรรม รวมทั้งมีผลการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ที่จัดตั้งองค์กรต่อเนื่องนับแต่จัดตั้งองค์กร เป็นสิ่งที่ดีและจำเป็นต้องมีไว้เพื่อไม่ให้มีการตั้งองค์กรขึ้นมาเป็นเฉพาะกิจเพื่อเสนอเรื่องนี้ นิดหนึ่งก็คือว่า พ้นจากเรื่องขององค์กรไปสู่เรื่องของกาหาตัวหลังจากสรรหาแล้ว ถ้าหากว่าเกิน ๓ เท่า จะทำอย่างไร

เรื่องของกาจับสลากรู้สึกจะไม่ค่อยเห็นด้วยกัน ซึ่งผมคิดว่าถ้าจะใช้วิธีการแบบกาสรรหาสรร. ที่ใช้ให้เลือกกันเอง ในภาคนั้นเลือกกันเอง แต่ว่ากำหนดไว้ว่าโดยที่เราต้องการ ๓ เท่า ก็กำหนดไว้ว่าแต่ละองค์กรนั้นเลือกได้ไม่เกิน ๓ คนพูดง่าย ๆ แล้วก็ในขณะที่เดียวกันถ้าใช้อย่างนั้นสิ่งที่จะต้องคำนึงในการร่างก็คือต้องกำหนดการที่จะมาเลือกกันให้เร็วที่สุด ควรจะเขียนเลยว่าภายในกี่วันนับแต่มีช้อยนี้ แล้วก็สิ่งที่สำคัญก็คือว่าคนที่จะมาเลือก ๓ เท่าของภาค ที่เราใช้ตัวแทนขององค์กร คงต้องเอาให้ชัดเจนว่าตัวแทนที่ว่านี่คือใคร เพราะว่าคนคนนี้เป็นคนที่จะมาเลือก องค์กรแต่ละคนใครที่จะมีสิทธิเป็นตัวแทนขององค์กรนั้น ๆ ที่จะมาเลือก คงต้องระบุไว้ชัดเจนในกฎหมาย ผมคงมีจุดที่จะพูดแค่นี้

ประธาน : ฟังดูก็รู้สึกว่าจะไม่ยากให้มีการจับสลากนะครับ แต่ตอนที่พรรคส่งลงสมัครเลือกตั้ง ท่านเคยลงสมัครนี้วันนั้น วันสมัครหลังจากนั้นเขาเอาพรรคมาจับสลากว่าใครจะได้เบอร์ ๑ เบอร์ ๒ เบอร์ ๓ นี่ก็เพียงเล่าให้ฟังเท่านั้นครับ การจับสลากบางครั้งมันก็อาจจะตัดสินได้เบ็ดเสร็จเด็ดขาด แต่ก็เกรงว่าจะถูกครหาว่าเป็นวุฒิสมาชิกที่มาจากการจับสลาก ฟังดูรู้สึกท่านจะไม่ค่อยเห็นด้วยในเรื่องของการจับสลาก การสรรหา วิธีสรรหาอย่างท่านอัครวิทย์ว่านี่มันก็น่าจะเป็นประเด็นที่เราน่าจะลองไปทบทวนดูตกลงไม่เอาจับสลาก เชิญท่านวิจิตรครับ

นายวิจิตร วิชัยสาร : ขออนุญาตท่านประธานครับ ก็เป็นประเด็นที่ถกเถียงกันไม่จบในที่ประชุมระหว่างการเลือกกันเองกับจับสลาก แต่ว่าถ้ากรรมการเสียงส่วนใหญ่เห็นว่าควรจะเลือกกันเองทางที่ประชุมก็จะรับไปดำเนินการต่อหน้าครับตรงนี้

มีอีกประเด็นที่น่าเรียน องค์กรทั้งห้า เป็นการกำหนดพื้นฐานไว้ และคณะกรรมการสรรหาจะมากำหนดเพิ่มอีกได้เพื่อให้คณะกรรมการสรรหาจะได้ทำงานได้ ตรงนี้คงไม่มีปัญหาอะไรนะครับ แล้วก็ส่วน ๒๐๐ ที่ท่านอัครวิทย์ แล้วก็ท่านวิธาพูดถึงสมาชิก ๒๐๐ ในกลุ่มภาคอื่นอาจจะมีปัญหาก็คือทบทวนดูอีกครั้งนะครับ เพียงแต่ว่าพยายามกำหนดเกณฑ์ หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ให้ได้จำนวนองค์กรที่เหมาะสมที่จะดำเนินการได้ อาจจะต้องแข็งไปบ้าง ในส่วนของกาสรรหาที่มีทางไหนเพิ่มเติมอีกก็ยินดีรับฟังครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

พหุยกาญจน์ ๑๒/๑

นายวิจิตร สุระกุล : ผมยังติดใจเรื่อง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ผมคิดว่าถ้าเลิกได้ควรเลิก ท่านลองดูนะครับ ถ้าเลิก ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ได้เมื่อไรจะเกิดการแข่งขันขึ้นมาทันที จะเกิดมีคนลงไปแข่งขันที่เลย แต่ถ้าหากว่ายังทำ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่ได้ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็เลือกตั้งไม่ได้ แล้วเลือกตั้ง ๑ ครั้ง ๒ ครั้ง ๓ ครั้ง จะเกิดปัญหาทันที เพราะพวกนั้นเขาแก่งัดกันนะครับ คราวที่แล้วมาจะเห็นว่ามีการกลั่นแกล้งกัน Sanction ลง ไม่ลงดีอ้อ ๆ พรรคนี้ฉันไม่พอใจเพราะเขตนี่เป็นเขตนั่น เขตฉันมีอิทธิพล พอพรรคนี้ไปลงตัวเอง ก็ไปกันทำเขาคือไม่ลงแข่ง นอกจากไม่ลงแข่งแล้วยังหาวิธีการอื่น ๆ กลั่นแกล้งอีกเยอะ ไม่มีที่ไหนในโลกขณะนี้ที่เอาตัวนี้มาสร้างปัญหาในการเลือกตั้ง ควรจะยกเลิกสิครับ แล้วลองเลิกดูนะครับ คราวนี้จะมีคนไปแข่งเยอะแยะหมดเลย ขอขอบคุณครับ

นายวิจิตร วิชัยสาร : ขออนุญาตท่านประธานนะครับ คือในจุดนี้ก็เป็นแนวเดิม แล้วก็จริง ๆ แล้วถ้าพูดถึง ผมไม่ทราบว่าเป็นสอดคล้องกับท่านประพันธ์ผู้ดำเนินการใหม่ คือถ้าครั้งเดียวจบ ผมคิดว่าทาง กกต. น่าจะชอบมากกว่านะครับในความเห็นผมแล้ว ยกเลิกตรงนี้ไป แต่อย่างไรก็ดีต้องแล้วแต่ที่ประชุม แต่ว่าผมคงต้องรบกวนท่านประธานให้ความเห็นเพิ่มเติมตรงนี้นิด เพราะที่ท่านรับผิดชอบในเรื่องของการเลือกตั้ง ผมรบกวนขออนุญาตท่านประธานส่งต่อให้ท่านประพันธ์สักนิดหนึ่งครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เรื่อง สส. ไซไหม

นายวิจิตร วิชัยสาร : ไซครับ สส. ตอนนี้ท่านวิจิตรเสนอมาเรื่องการเลือกตั้ง สส. แบบแบ่งเขตตรงนี้ครับ ที่ความเห็นเป็นที่ยุติ

นายวิจิตร สุระกุล : คือที่ผมพูดนี้มันเป็นหลักการสากลเขานะครับ ไม่ใช่เรา เรานี้อยู่ ๆ คิดขึ้นเอง น่าอย่างนั้นอย่างนี้ดีแล้ว เรื่องนี้เป็นเรื่องที่พรรคการเมืองพรรคหนึ่งไปเขียนกฎหมายเลือกตั้งขึ้นมาแก่งัดคนอื่นเขา ซึ่งเป็นวิธีการไม่ถูกต้องหรอกครับ

นายวิจิตร วิชัยสาร : ผมเรียนเพิ่มเติม ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ผมเรียนเพิ่มเติมอีกนิดนะครับ ประเด็นดังกล่าวเรื่อง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ก็มีเหตุผลทั้ง ๒ ฝ่ายครับ คือฝ่ายโดยฝ่ายที่ดำเนินการเลือกตั้ง ก็ทำให้สามารถเลือกตั้งได้เร็วขึ้นก็จบ ได้ตัวแทน ได้ สส. มาเร็วนะครับ แต่อีกฝ่ายหนึ่งก็มองว่า ถ้าเกิดคะแนนเสียงมาน้อยมาก ในจำนวนคะแนนเสียงควรจะได้สัก ๒๐,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ คน ก็ได้มาสักประมาณ ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ คน อะไรประมาณนี้ จะรับได้ไหม ก็เลยเถียงกันมาในเหตุผลดังกล่าวด้วยนะครับ ก็เลยทำให้ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ นั้นก็ยังเข้ามาพูดคุยต่อกันอยู่ครับ มองถึงความสง่างามด้วยในประการนี้ทางอนุกรรมการก็แล้วแต่กรรมการนะครับ จะชื่ออย่างไรเราก็จะไปลงรายละเอียดต่อได้ครับ

ประธาน : ท่านอัศววิทย์เชิญ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ : ท่านประธานครับ คือเรื่อง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ น้อยกว่า ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าลงคนเดียวนะครับ น้อยกว่า ๒๐ เปอร์เซ็นต์ จะให้ได้หรือไม่ มันมีเหตุผลทั้ง ๒ ด้านนะครับ

คณะกรรมการสิทธิการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

พหุมติฉบับที่ ๑๒/๒

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ทั้งท่านผู้ว่าวิจิตรทั้งสองได้พูดคนละด้าน ผมมองอย่างนี้ว่า เท่าที่ท่านได้มีการประชุมไปชี้แจงต่อ สนช. แล้วอย่างที่ท่านวิจิตรซ้ายได้กล่าวไว้ ก็รู้สึกแนวของ สนช. เขาคงไม่รับ ก็คงจะไม่มีกรณีที่จะไม่รับเรื่อง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ น้อยกว่า ๒๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะได้พูดถึงครั้งที่ ๓ ด้วยเข้าไปใหม่ครับ

นายวิจิตร วิชัยสาร : ใช่ครับ

นายอัศวินวิทย์ สุมาวงศ์ : ฉะนั้นผมคิดว่าจุดของเราตรงนี้ ก็คงมาตรา ๘๔ ในเรื่องนี้ ครั้งที่ ๑ ครั้งที่ ๒ อะไรนี่คงจะหนีไม่พ้น ที่จะต้องยอมรับเสนอไปเช่นนี้ ประเด็นที่ท่านวิจิตรซ้ายท่านได้พูดเอาไว้ก็คือเราต้องมาคำนึงถึงครั้งที่ ๓ ว่าเราจะเอาอย่างไรว่าจะให้ผ่านไปเลยหรือว่าอย่างไรที่ สนช. เขาตั้งข้อสังเกตมาว่า แม้ในครั้งที่ ๓ ถ้าหากว่าเป็นเช่นนี้ยังต้องมาดูคะแนน No vote กันอีกทีหนึ่ง เราจะเอาอย่างไร สนช. ใหม่ หรือถ้าเอาอย่างไรเราจะทำอย่างไรหลังจากถ้า No vote มากกว่าคะแนนที่ได้ จะทำอย่างไรกันต่อไป หรือว่าไม่เอาเสนอของเราเลย แต่ประเด็นที่ว่าตัด ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ผมคิดว่าคงไปไม่รอด สนช. เขาเอาแน่

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

พุทธชาติ ๑๓/๑

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายวิจิตร วิชัยสาร : ผมสนับสนุนท่านอัครวิทย์อยากจะดูประเด็นที่ว่าครั้งที่ ๓ เมื่อไม่ถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วน้อยกว่า No vote เป็นประเด็นที่ยังไม่จบนะครับ ก็เลยขอความเห็นที่ประชุมว่าจะเอาอย่างไร

นายอัษฎพร จารุจินดา : คือถ้าเขาเป็นประเด็นนี้ก่อนนะครับ ถ้าประเด็น ๒๐ เปอร์เซ็นต์ กราบเรียนอย่างนี้ว่าคงต้องเคารพของคะแนนเสียงที่มีมาในการเลือกตั้ง อย่างไรก็ตามเสียคนที่เข้าองค์กรนี้ต้องได้รับการเลือกตั้งเข้ามา ที่นี้ถ้าเกิดครั้งแรกไม่มีคนสมัครมีเขาคนเดียว แล้วเขาได้ไม่ถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ การที่ให้เลือกอีก ๒ ครั้งนั้นก็เป็นการเปิดโอกาสให้เสียงที่ไม่เห็นด้วยกับกลุ่มคนนี้ได้มีโอกาสสมัครเข้ามาแข่ง แต่ถ้าเปิดโอกาสแล้วก็ยังไม่มีคนมาสมัครอีกมันจำเป็นต้องยอมรับว่า ในเมื่อไม่มีใครมาสมัครแล้ว ก็ยังมีคนที่สนับสนุนคนนี้อยู่ คนที่ไม่สนับสนุนก็ไม่ไหวตัวออกมามันก็ต้องให้ยอมรับสภาพนั้น ไม่อย่างนั้นแล้วมันก็จะไปได้เรื่อย สมมุติว่าจะเอา No vote เข้ามารวมแบบที่คิดกันนั้น แล้วมันจะหาคำตอบไม่ได้ แล้วจะสิ้นสุดเมื่อไรถึงจะได้ สส. ได้ครบจำนวน ประเดี๋ยวก็จะทำงานกันไม่ได้กันเลย คงต้องมีข้อยุติเมื่อให้โอกาสแล้ว

นายประพันธ์ นัยโกวิท : อาจารย์ คือในคราวนี้ที่เรากร่างแรกนี่นะครับ กรณีไม่ถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ เราเปิดให้สมัครใหม่ได้ใช่ไหมครับ เปิดสมัครใหม่ได้ครั้งที่ ๒ ยังไม่ได้อีก

นายวิจิตร วิชัยสาร : เปิดสมัครใหม่ได้ครับ ต่างจากของเก่าตรงที่ไม่ได้เอาตัวเดิม เปิดสมัครใหม่ได้ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : แล้วเปิดให้สมัครได้

นายวิจิตร วิชัยสาร : ก็สุดท้ายแต่จะเปลี่ยนคนก็เปลี่ยนไป คุณเสนอไปสิ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คือมันก็มีเหตุผล ผมคิดว่าร่างที่เราเสนอไป ครั้งที่ ๓ แล้วมันก็ยังอย่างนี้ต้องยอม สนช. เขาจะไปเพิ่มอะไรคงต้องเป็นเรื่องของเขาแล้วละผมว่านะครับ ไม่ทราบเขาเข้าใจหรือเปล่าว่าเราเปิด

นายวิจิตร วิชัยสาร : ผมว่าผมพูดชัดเจนแล้วก็ตอนที่มีการถกก็ถกกันต่างหากอีกในเรื่องประเด็นดังกล่าวหลังจากนำเสนอในภาพรวมไปแล้วครับ

ประธาน : ท่านวิทยาแล้วท่านไพโรจน์ครับ

นายวิทยา งานทวี : ขอรบกวนเรียนครับ ผมเข้าใจว่าสภาพถ้าหากว่ามีการเลือกตั้งถึง ๓ ครั้งยังไม่ได้ ก็หมายความว่าคนคนนั้นมีปัญหา ถ้ามีปัญหาที่ไม่ควรที่จะ Qualify เขาเลย คือไม่ควรจะเป็นรายชื่อเดิมที่เข้ามาสมัคร ๓ ครั้ง แล้วไม่ผ่าน ผมก็เลยคิดว่าถ้าเข้ามาคือ ถ้าที่มองจากสภาพความเป็นจริง คือคนนั้นต้องมีอิทธิพลเนถึงไม่มีคู่แข่ง เมื่อถึงขนาดนี้ใช้สิทธิพลข่มขู่จนประชาชนยอมรับได้ว่าต้องเป็นอย่างนี้แล้วการเลือกตั้งก็ยังมายอมรับเขาอีก ผมว่ามันไม่ถูกต้องแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นถ้า ๓ ครั้งยังไม่ได้

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

พุทธชาติ ๑๓/๒

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ก็ต้องบีบ Qualify คนนี้ไม่ควรที่จะมาลงต่อ เพราะฉะนั้นถ้าจะส่งก็ต้องส่งเปลี่ยนชื่อใหม่ ผมคิดว่าน่าจะเป็นสาระ เพราะเราควรจะพยายามช่วยให้สังคมมันสะอาดขึ้นครับ

ประธาน : เชิญท่านไพโรจน์ครับ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพโรจน์

พรหมสาส์น มี ๒ - ๓ ประเด็นครับ

ประเด็นแรก เรื่อง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ผมเองเป็นอนุกรรมการแล้วก็ถกเถียงกันค่อนข้างมากเลยครับในที่ประชุม ประเด็นคือว่ามันคงจะต้องกำหนด ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วมีคนใดคนหนึ่งเพียงคนเดียวที่สามารถสมัครได้ หรือไปซื้อตัวคนอื่นแล้วก็ให้เหลือคนเดียวแล้วก็เป็นที่ได้เลย ไม่ว่าจะเลือกตั้งครั้งที่ ๑ ครั้งที่ ๒ หรือแม้กระทั่งครั้งที่ ๓ เพราะฉะนั้นในที่ประชุมเราก็ยังตกลงกันว่าถ้าครั้งที่ ๑ ไม่ได้ ก็แทนที่จะเอาแบบเก่าให้เฉพาะคนเก่ามาแข่งกันก็บอกเปิดรับใหม่เลย มันคงจะมีคนเข้ามาบ้างนะครับ ครั้งที่ ๒ ยังไม่ได้ ครั้งที่ ๓ ก็อีกครึ่งหนึ่ง ถ้า ๓ มันไม่ได้ไม่รู้จะทำอย่างไรก็ต้องยอมรับตามนั้นนะครับ ซึ่งคิดว่ามันน่าจะจะต้องมีคนแข่งบ้างละ เปอร์เซ็นต์มันอาจจะถึงไม่ถึงที่สุดแล้วแต่ ก็เป็นประเด็นที่ในกฎหมายเก่าเขาได้เขียนเอาไว้แล้วเราก็คิดว่ามันน่าจะจะต้องยืนยันในหลักการอันนี้เอาไว้ เพื่อที่อย่างน้อยเป็นหลักประกันว่าคนที่จะเป็นผู้แทนนั้นน่าจะจะได้คะแนนอย่างน้อยก็ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ และเพื่อไม่ให้มีคนเดียวอย่างที่ว่า สมัยก่อนมันเคยมีครับเลือกตั้งคนเดียวแล้วได้เลย ท่านบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ เป็นตัวอย่างนะครับ ท่านไปวัดรูปของท่านไม่ได้ขนาดเหลือท่านคนเดียวปิดร้านถ่ายรูปเสร็จ แล้วก็ได้มาเป็น สส. โดยที่ไม่ต้องเลือกตั้งเลยซึ่งตรงนั้นเราคงไม่อยากให้เกิดสถานการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้นนะครับ ฉะนั้นเรื่อง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ก็จะเป็นอย่างที่ว่า ซึ่งเราได้ถกกันค่อนข้างมากในที่ประชุมก็คงจะเป็นเหตุเป็นผลที่จะไปชี้แจงกันในโอกาสที่จะเข้าสู่ สนช. นะครับ ——

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

สภากฎหมาย ๑๔/๑

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ผมอยากจะกลับมาที่ส่วนที่ ๒ การสรรหาวุฒิสมาชิกนะครับ ซึ่งผมเองก็อยู่ในคณะกรรมการการ ก็พยายามจะชี้แจงให้เห็นเหมือนกันว่า มันจะเป็นปัญหาเกิดขึ้นเหมือนกัน กรณีที่ไปกำหนด ๒๐๐ คน หรือว่าการที่จะต้องไปจับสลากตามมาตรา ๑๒๖ ไปโยงมาตรา ๑๓๐ นะครับ

ในประเด็นแรกเรื่องมาตรา ๑๒๖ ที่เราก็มักจะแก้ไขปรับปรุงใหม่ เพราะฉะนั้นในส่วนที่เป็นใน (๓) (๕) เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาเรื่องการจับสลาก ซึ่งมันไม่น่าจะเกิดขึ้นนะครับ แต่ผมก็คิดว่าในมาตรา ๑๒๖ (๓) ที่บอกว่า องค์กรภาคเอกชน หมายความว่าถึง องค์กรที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าและแสวงหาผลกำไรทั้งภาคเกษตรกรรมอะไรต่าง ๆ ซึ่งมีผู้ถือหุ้นหรือสมาชิกตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป ตบท้ายซึ่งมีผู้ถือหุ้นตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป ก็เป็นเกณฑ์ที่ว่าน่าจะต้องมีความน่าเชื่อถือนะครับ แต่ที่นี้ที่กระผมนำเรียนตรงนี้อีกครั้งหนึ่งหลังจากเรียนในที่ประชุมคณะอนุกรรมการแล้วนะครับ ซึ่งส่วนใหญ่ก็เห็นว่าควรจะออกมาอย่างนี้ แต่กระผมเห็นว่าองค์กรภาคเอกชนที่ว่า อยากจะให้มีการเสนอในลักษณะที่เป็นกลุ่มเป็นก้อน อย่างเช่น หอการค้า อย่างภาคเอกชนมันมีทุกจังหวัดเป็นนิติบุคคลหมดนะครับ หอการค้าจังหวัด กาศสินธุ์ จังหวัดร้อยเอ็ด ขอนแก่นอะไรต่าง ๆ แต่ว่าเขามีสภาหอการค้า เขาเรียก หอการค้าแห่งประเทศไทย ผมอยากจะให้ที่มันเป็นแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรม หรือสมาคมประมงแห่งประเทศไทย หรืออะไรแล้วแต่ที่มันเป็นกลุ่มก้อนใหญ่ ๆ แล้วเสนอมา อาจจะให้ ๑ คน ๒ คน ๓ คน อะไรสุดแล้วแต่ ถ้าเป็นเช่นนั้นเราก็อาจจะตัดคำว่า ซึ่งมีผู้ถือหุ้นหรือสมาชิกตั้งแต่สองร้อยคน ออกไปได้ ซึ่งตรงนี้ผมก็จะขอแก้เป็นว่า องค์กรภาคเอกชนหมายถึง องค์กรที่มีการรวมกันเป็นสมาคมหรือสถาบันซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าและแสวงหากำไร คืออยากให้มันเป็นกลุ่มเป็นก้อนใหญ่ขึ้น แล้วก็เสนอในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งในจำนวนนั้นมา อาจจะให้เสนอ ๑ เท่า ๒ เท่าหรือ ๓ เท่าก็สุดแล้วแต่นะครับ

ใน (๕) ก็เช่นเดียวกันครับ มันจะมีปัญหาอย่างที่ท่านวิชาพูดถึงว่า สมาชิกสองร้อยคน จะมีปัญหาใหม่ แล้วก็องค์กรเล็กองค์กรน้อยมันมากมาย อย่างเช่น สมาคมกำนันผู้ใหญ่บ้าน เขาก็มีสมาคมของแต่ละจังหวัด หรือสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย หรือสมาคม อบต. อบจ. อะไรพวกนี้ อะไรนะครับ มันก็เป็นกลุ่มก้อนใหญ่ เพราะฉะนั้นตรง (๕) ก็น่าจะแก้ไขเช่นเดียวกันว่า เป็นองค์กรภาคอื่น ๆ หมายความว่าถึงองค์กรอื่น นอกจากกำหนดไว้ตาม ก ข ค และ ง ที่ ผมเดิมว่า รวมกันเป็นสมาคมหรือสถาบันให้มันใหญ่ขึ้นซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพราะฉะนั้นองค์กรตาม (๓) (๕) ต้องได้รับการจัดตั้งมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี อะไรต่าง ๆ ถ้าเป็นอย่างนี้มันก็จะทำให้มันเป็นกลุ่มเป็นก้อนขึ้น แล้วพอโยงมาถึงมาตรา ๑๓๐ (๒) เราก็มักจะแก้เป็นว่า ในกรณีผู้ได้รับการเสนอชื่อตาม (๑) ของแต่ละภาคมีจำนวนเกินกว่าสามเท่าของจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่พึงสรรหาเฉลี่ยต่อห้าภาค ให้แต่ละภาคดำเนินการ ชิดคำว่า จับสลาก ออกนะครับ ดำเนินการคัดสรรหรือเลือกสรรกันเองภายในแต่ละภาคเพื่อให้เหลือจำนวนผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเท่าจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่พึงสรรหา ซึ่งมันก็จะเป็นเรื่องที่ว่า ถ้ามันเกินก็ให้เขาว่ากันเองในแต่ละภาคนะ ขอให้ได้มา

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

สุภาภรณ์ ๑๔/๒

ไม่เก็บสามเท่าที่ว่ำนั้น อันนี้ก็จะเป็นทางออกทางหนึ่ง แทนที่จะให้เป็นการจับสลากครับ กระผมขอเรียนต่อ
ที่ประชุมครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญาตต่อจากท่านไพโรจน์เลยนะครับ ในร่างมาตรา ๑๒๖
นั้นนะครับ องค์การที่จัดขึ้นโดยกฎหมาย หรือได้รับการรับรองโดยกฎหมายที่ให้จัดตั้งขึ้นในราชอาณาจักร
น่าจะเขียนให้มันชัดเลยว่า องค์การจะต้องเป็นนิติบุคคล ซึ่งน่าจะเขียนให้มันชัดเจนต้องเป็นนิติบุคคล
ไม่อย่างนั้นแล้วมันจะมีปัญหาว่า กลุ่มนั้นกลุ่มนี้ถ้ามันไม่เป็นนิติบุคคลจะได้ไหมอะไรอีก เกิดข้อถกเถียง
อยากจะเขียนให้มันชัดนะครับว่า ต้องเป็นองค์การซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลนะครับ ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยตาม
กฎหมายอะไรก็ว่าไป ทีนี้ใน (๓) องค์การภาคเอกชน อันนี้เรายอมถึงบริษัทไซไหมครับ ตกลงยอมแล้ว
แน่นอนไซไหมรวมถึงบริษัท บริษัทในตลาดหลักทรัพย์ เพราะฉะนั้นบริษัททั้งหมดยื่นได้ไซไหม คือถ้าเขียน
ตามนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าและแสวงหาผลกำไร นี่มันบริษัทด้วยนะ _____

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

เบญจกุล ๑๕/๑

ซึ่งเราต้องเอาให้แน่นอนนะครับ เพราะว่าถ้าเราเขียนกว้าง ๆ ว่า องค์กรภาคเอกชน หมายถึง องค์กรซึ่งรวมตัวกันเป็นสมาคมหรือสถาบัน ทั้งภาคเกษตรกรรม พาณิชยกรรม เขียนกลาง ๆ เขาก็บอกบริษัทผมก็รวมตัวกัน อะไรอย่างนี้นะครับ ท่านต้องเอาให้แน่นอนว่าท่านจะเอาใหม่ บริษัทนี้ส่งได้ใหม่ บริษัทในตลาดหลักทรัพย์ส่งได้ใหม่ บริษัทธรรมดาส่งได้ใหม่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด นิติบุคคล ส่งได้ใหม่ ซึ่งอันนี้มีเป็นแสน มีเป็นหมื่นนะ ท่านจะเอาใหม่ หรือท่านจะเอาเฉพาะภาคเอกชนที่รวมตัวกันลักษณะเหมือนสถาบัน อย่างเช่น หอการค้า อะไรอย่างนี้ สภาอุตสาหกรรม หรืออะไรลักษณะพวกนี้เท่านั้นหรืออย่างไร อันนี้เป็นประเด็นใหญ่ที่ที่ประชุมอยากจะฝากให้ช่วยพิจารณาด้วยเพราะมันซับซ้อน (๓) มานาน

และอีกส่วนหนึ่งที่เข้าใจว่าเมื่อที่ท่านอัครวิทย์เสนอใช้ใหม่ครับว่าใครที่มีสิทธิเป็นตัวแทนองค์กร ซึ่งรู้สึกในที่ประชุม หมายความว่าเรามอบให้องค์กรนั้นเป็นคนตัดสินใจเลยใช้ใหม่ครับ เพราะวิธีการส่งชื่อมา อย่างเช่น สมมุติว่าองค์กรภาควิชาชีพ อย่างเช่น องค์กรภาควิชาชีพ สภานายความ เรามอบให้เขาส่งมาเลย เราไม่สนใจไปดูแล้วใช้ใหม่ครับว่าการที่เขาจะสรรหาเสนอชื่อนาย ก มานี้ส่งมาอย่างไร เขาจะเป็นมติของกรรมการหรือเขาจะเลือกกันภายในก็มอบเขาไปเลย แล้วมันเขียนอยู่ที่ไหน ถ้าจะเอาก็ต้องเขียนให้ชัด มี ๒ ประเด็นใหญ่

นายวิจิตร วิชัยสาร : พูดกันอาจจะไม่เห็นในร่าง แต่ว่าพูดกันแล้วก็ในกระบวนการเป็นอย่างนั้นครับ

นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์ : ท่านประธานครับ ผม อัครวิทย์ ครับ ขอเรียนนิดครับ ที่ท่านประพันธ์ถามนะครับ รู้สึกจะคนละจุดกับที่ผมพูด คือที่ผมพูดถึงตัวแทนนั้นะครับ คือการส่งมาให้องค์กรส่งมา ซึ่งแล้วแต่องค์กรจะมาในรูปแบบไหนนะครับ แต่สิ่งที่ผมพูดเมื่อคืนนี้พูดถึงว่าเมื่อส่งมาแล้วมันเกิน ๓ เท่า ซึ่งเราบอกว่าเราจะไม่อยากจับสลากแล้ว แต่เราจะให้องค์กรเหล่านั้นมาหาให้เป็น ๓ เท่า วิธีการอันหนึ่งซึ่งยังไม่ได้ตกลงกันนะครับ ก็คือถ้าจะใช้วิธีการแบบคัดเลือก สสร. คือให้องค์กรเหล่านั้นทั้งหมดมาเสนอให้เหลือ ๓ เท่า วิธีการที่น่าจะ อย่างที่ผมเรียนว่าควรจะจำกัดองค์กรแต่ละองค์กรว่าให้เลือกได้เพียงแค่ ๓ เท่า คราวนี้คนที่มาเลือกก็คือตัวแทนองค์กรที่จะมาเลือกคนที่แต่ละองค์กรเขาเสนอชื่อมาแล้ว ผมถามตรงนี้ว่าตัวแทนองค์กรนี้เป็นคนที่มีน้ำหนักนะครับที่จะเลือก ๓ คน ฉะนั้นตรงนี้ต้องแน่ว่าใครเป็นตัวแทนองค์กรของแต่ละองค์กรที่จะมาใช้สิทธิ อันนี้น่าจะต้องอยู่ในกฎหมายไม่ใช่ว่าปล่อยเขาตามใจ แต่ละองค์กรควรจะตั้งชัดเจน อย่างพูดง่าย ๆ อย่างกรณีก็อธิบดี คราวนี้อย่างมูลนิธิเป็นใคร สมาคมเป็นใคร หรืออะไรเป็นใคร แล้วผมขอเรียนต่อไปถึงเรื่องที่ท่านประพันธ์พูดถึงเมื่อคืน (๓) องค์กรภาคเอกชนที่ท่านถามว่าจะรวมบริษัท รวมนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ทางการค้า ห้างหุ้นส่วนต่าง ๆ หรือไม่ ผมไม่แน่ใจว่าทางอนุกรรมการการยกเว้นกฎหมายฉบับนี้จะมีวัตถุประสงค์เช่นนั้นหรือไม่ คิดว่าไม่น่าจะไปรวม และน่าจะต้องเขียนให้ชัดเจน

คณะกรรมการการยกย่องรางวัลธรรมคุณ

เบญจกุล ๑๕/๒

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ถ้าหากว่าตามวิเคราะห์ศัพท์ขณะนี้มันจะไปถึงก็ต้องเขียนว่า ยกเว้น ว่าไม่รวมถึงอะไร ไม่รวมถึงบริษัท
ห้างหุ้นส่วนอะไรต่าง ๆ ต้องเขียนไว้ให้ชัดเจนตรงนี้ เพราะไม่ไหวหรือครับจะให้พวกเราเสนอด้วย

นายวิทยา งานทวี : ขออนุญาตครับท่านประธาน ด้วยข้อเท็จจริงแล้วในส่วนของสมาคม
ก็ดีนะครับ เหมือนสภาอุตสาหกรรม หรือว่าสมาคมต่าง ๆ คือมันเป็นวัตถุประสงค์ที่รวมตัวกันที่ไม่แสวง
การค้าหรือกำไร ไม่ใช่เขียนว่า เพื่อการค้า นะครับ การเป็นสมาคมนี้ไปทำค้าขายไม่ได้ นะครับ เพราะฉะนั้น
อันนี้ผมเข้าใจว่าเขียนแล้วอาจจะตีความผิดไปเลย คือต้องไม่ นะครับ แล้วก็ไม่แสวงหากำไรด้วยครับ
เหมือนสมาคมผมก็เหมือนกัน ก็ไม่มีสิทธิที่จะไปทำกำไรหรืออะไรเลย นะครับ เพราะฉะนั้นมันควรจะเขียน
ว่า เพื่อการค้าหรือแสวงหากำไร แต่ต้องเป็น เพื่อดำเนินการเพื่อส่วนรวมเท่านั้น ถึงจะเป็นที่ชอบครับ

นายธนพิชญ์ มุลพฤกษ์ : ขอบขอบคุณท่านประธานครับ ผม ธนพิชญ์ ครับ ใน (๒) ผมสงสัย
นิดหนึ่งครับ องค์การภาครัฐ หมายถึง หน่วยงานของรัฐตั้งแต่ระดับกรมขึ้นไป เวลาเสนอ เสนออย่างไรครับ
กรมเสนอเองหรือว่าจะเสนออย่างไร สมมุติว่าตัวอธิบดีเป็นคนเสนอหรือว่าปลัดกระทรวงเป็นคนเสนอ อันนี้
ขอความชัดเจนนิดหนึ่งนะครับ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

วินาที ๑๖/๑

นายวิจิตร วิชัยสาร : ตอบก่อนใช้ใหม่ครับ ที่หารือกันก็คือกำหนดตั้งแต่ระดับกรมขึ้นไป องค์การก็คือกรมเป็นผู้เสนอชื่อมา ชื่อใครก็ได้

นายธนพิชฌ์ มุลพฤกษ์ : ขออนุญาตนิดหนึ่ง คือวันนั้นผมอ่านหนังสือที่ท่านประธาน เห็นถึงระดับกรมทั้งหมด มันรู้สึกจะ ๑๕๘ กรม ถ้าเสนอขึ้นมา ผมว่าจะเป็นปัญหาในการสรรหา เพราะว่า ถ้าสมมติว่า ๓ คนอย่างที่ว่า เกิด ๓ คนขึ้นมาจะทำอย่างไร น่าจะมีรายละเอียดสักนิดหนึ่งนะครับ

นายวิจิตร วิชัยสาร : จริง ๆ เสนอคนเดียวนะ ไม่ได้เสนอถึง ๓ คน ท่านอธิบดีวิทย์ กระบวนการที่คิด องค์การละ ๑ คนเท่านั้นเอง แล้วประเด็นที่ท่านธนพิชฌ์พูด ก็เป็นประเด็นที่เราก็หนักใจ เป็นห่วงกลัวว่าปริมาณจะเยอะ ก็พยายามหาทั่วโลก แล้วก็ถึงได้เปิดช่องให้กรรมการสรรหาได้กำหนด คุณสมบัติเพิ่มเติม เพื่อที่จะจัดสัดส่วน เพื่อที่จะให้กระบวนการในการจะเลือกกันเอง มาที่เลือกกันเอง ได้เดินไปได้ ซึ่งจะมีช่องตรงนั้นให้กรรมการสรรหาบริหารอีกทีหนึ่งครับ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : ขออนุญาตท่านประธานครับ กระผมขออนุญาต อีกสักครั้งหนึ่ง กลับมามาตรา ๑๒๖ (๓) กระผมคิดว่าคงจะต้องแก้ไขให้มันชัดเจนขึ้น แทนที่จะไป มุ่งถึงการค้ากำไรอะไรอย่างที่ว่า ฉะนั้น (๓) ของมาตรา ๑๒๖ กระผมก็ขอยืนยันแก้ไขอีกครั้งหนึ่งว่า องค์การภาคเอกชน หมายความว่า องค์การที่มีการรวมกันเป็นสมาคมหรือสถาบันเพื่อส่งเสริมสนับสนุน การดำเนินงานทางธุรกิจการค้าอะไรก็แล้วแต่ ทั้งภาคเกษตรกรรม ภาคพาณิชยกรรม ภาคบริการ ภาคอุตสาหกรรมอะไรก็แล้วแต่ ซึ่งตรงกับที่คุณวิทย์พูดถึงเมื่อสักครู่ว่า ถ้าเป็นหอการค้าหรือเป็น สมาคมอุตสาหกรรมอะไรเขาคงไม่ใช่มุ่งกำไรโดยตรง แต่ว่ามุ่งที่จะรักษาผลประโยชน์ในกลุ่มของเขา เป็น Pleasure group อย่างหนึ่ง ที่ไปรวมกันเป็นกลุ่มเป็นก้อน ซึ่งสามารถที่จะเสนอตัวเข้ามา ใน (๕) ก็เช่นเดียวกัน ก็ขอยืนยันแก้ไขเป็น องค์การภาคอื่น ๆ หมายความว่า องค์การอื่นนอกจากกำหนดไว้ตาม ก ข ค และ ง ที่รวมกันเป็นสมาคมหรือสถาบัน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ไม่ใช่เพื่อสาธารณประโยชน์อย่างเดียว อย่างเช่น สมาคมกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กติ สมาคมพวกองค์กรปกครองท้องถิ่นทั้งหลาย ไม่ว่าจะ เป็น สันนิบาต เทศบาลแห่งประเทศไทย สมาคม อบจ. สมาคม อบต. อะไรพวกนี้ ให้เขาสามารถเข้ามาตรงช่องนี้ได้ ซึ่งเป็นกลุ่มก้อนที่ใหญ่พอสมควร ก็อาจจะต้องเพิ่มเติมว่า ที่รวมกันเป็นสมาคมหรือสถาบัน ซึ่งมี วัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมหรือสนับสนุนการดำเนินงานของแต่ละองค์กร หรือเพื่อสาธารณประโยชน์ เดิมตรงนี้เข้าไปหน่อย แล้วตัดคำว่า ซึ่งมีสมาชิกตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป ออก เช่นเดียวกับ (๓) ก็ตัด ซึ่งมีสมาชิกตั้งแต่สองร้อยคน ออกไป ก็อาจจะทำให้มันเปิดทางไว้กว้างนิดหนึ่ง แต่ว่าแคบในแง่ที่ว่า การเสนอนี้มาเป็นกลุ่มเป็นก้อน แทนที่จะแต่ละองค์กร แต่ละบริษัทเสนอมาเหมือนที่เขียนไว้เดิม

นายวิจิตร วิชัยสาร : ผมขออนุญาตท่านประธานนิดหนึ่ง ที่นี้ผมถามให้ชัด เพื่อเจ้าหน้าที่ จะได้จัดได้ ตกลงวัตถุประสงค์เพื่อการค้าและแสวงหาผลกำไร อันนี้ตัดออกไป

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

วិถนา ๑๖/๒

นายชูชัย ศุภวงศ์ : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม ชูชัย ศุภวงศ์ ผมขอมาที่ประเด็น
หลักการเรื่องการสรรหา สว. ซึ่งเราได้พยายามอธิบายสังคมตลอดว่า จะเปิดพื้นที่ให้กับวิชาชีพต่าง ๆ
รวมทั้งคนกลุ่มเล็กกลุ่มน้อยในสังคม เช่น คนพิการ ผู้สูงอายุ องค์กรพัฒนาเอกชน หรือปราชญ์ชาวบ้าน
ในพื้นที่ ได้มีโอกาสเข้ามา ด้วยเหตุที่ว่าถ้าผ่านกระบวนการเลือกตั้งซึ่งใช้เงินอย่างมหาศาล ไม่มีทางที่
กลุ่มคนเหล่านี้จะเข้ามานั่งในสภาได้ อันนั้นคือหลักการที่ได้มีการอธิบายมาตลอด แต่ว่าพอมาแยกลง
เป็นรายละเอียด ก็เห็นชัดเจนว่า ภาคเอกชนก็ไปกำหนดเอาแสวงหากำไรเข้ามา แทนที่จะบอกว่าเป็น
องค์กรที่มีวัตถุประสงค์ไม่แสวงหากำไร จะเป็นมูลนิธิ สมาคม หรืออะไรต่าง ๆ แล้วภาคต่าง ๆ ที่เขาไม่มี
อำนาจเงินและอำนาจรัฐควรจะมีโอกาสตรงนี้ ต้องตอบเป็นประเด็นหลักการ แล้วต้องเขียนตรงนี้
ให้เพิ่มขึ้น _____

คณะกรรมการข้าราชการรัฐธรรมนูญ

ประกาศลักษณะ ๑๗/๑

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ส่วนภาคอื่น ๆ ซึ่งน่าจะเป็นภาคที่สำคัญที่สุด เพราะว่ามีโอกาสที่จะได้เข้ามาในสภาน้อย เราก็ไปเขียนเป็นภาคอื่น ๆ แต่ว่าตรงนั้นคงไปทำอะไรไม่ได้แล้ว เพราะว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๔ ได้เขียนไว้อย่างนั้น แต่ว่าอย่างไรก็ตาม ภาคอื่น ๆ จริง ๆ แล้วคือวัตถุประสงค์เพื่อสาธารณประโยชน์ ผมไม่แน่ใจว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งถูกมองว่าเป็นแขนขาของมหาดไทย และเป็นประเด็นเรื่องอมาตยาธิปไตย ถ้ามองภาพรวมทั้งฉบับของรัฐธรรมนูญ เป็นประเด็นจุดอ่อนที่ถูกโจมตีอยู่ ถ้าออกไปอย่างนี้ผมคิดว่าก็โดนกระหน่ำซ้ำเข้าไปอีกนะครับ องค์การภาครัฐที่เราพูดถึงนี้ ตั้งแต่ระดับกรมขึ้นไป ภาครัฐควรจะให้มันน้อยที่สุด แต่ว่าในรัฐธรรมนูญก็ไปเขียนลือกันว่า สัดส่วนของทั้ง ๕ ภาคนี้ให้ค้ำึงถึงสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ภาครัฐก็คงโตไม่น้อยนะครับ แล้วถ้าเราไปเขียนว่าระดับกรมขึ้นไป จริง ๆ แล้วถ้าผมจำไม่ผิดตอนคัดเลือกของ สสร. พวก อบต. พวกท้องถิ่นก็อยู่ในกลุ่มภาครัฐทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นก็เอาเขามาอยู่ตรงนี้ แล้วจะได้ไม่ไปเบียดพื้นที่ภาคอื่น รวมทั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ถ้าจะอยู่ที่นี่ไม่ควรไปเบียดภาคอื่น ๆ ซึ่งตรงนั้นจริง ๆ แล้วต้องการวัตถุประสงค์ พวกคนพิการ ผู้สูงอายุ กลุ่มผู้หญิง กลุ่มประชาชนชาวบ้านอะไรต่าง ๆ ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของภาครัฐ ตรงนี้ต้องพิจารณาให้ดี ๆ ครับ ไม่เช่นนั้นแล้วพื้นที่ที่เราหวังอยากจะได้ เห็น สว. ที่ดีขึ้นก็จะไปตามเดิม เพราะว่าคนที่กำหนดเป็นคนจริง ๆ แล้วเรากำหนดก็จะกลายเป็นอย่างที่เขาวิพากษ์วิจารณ์กัน ซึ่งผมคิดว่าคงต้องรับฟังเสียงตรงนั้น ซึ่งเป็นประเด็นที่จะกลายเป็นจุดอ่อนให้โจมตีต่อไป

ส่วนประเด็นเรื่องสองร้อยคน ก็ไม่ควรไปลือกันนะครับ ควรจะตัดออกเพื่อให้มีการยึดหยุ่นขึ้น เพราะฉะนั้นใน (๓) ผมคิดว่าควรจะเขียนให้ลงไปว่า ไม่แสวงหากำไร แล้วภาคต่าง ๆ ควรจะเพิ่มภาค เช่น มีภาคประมงพื้นบ้านหรือปลา ถ้าเราต้องการให้เปิดพื้นที่ตรงนี้ขึ้นมา เราอาจจะขยายภาคตรงนี้ออกไปนะครับ และองค์การภาครัฐทำอะไรให้ภาครัฐต่าง ๆ ที่ไปแทรกในภาคอื่น ๆ มาอยู่ในองค์การภาครัฐให้หมด เพื่อจะได้หดตัวลงมา อันนั้นก็ขึ้นอยู่กับความเป็นไปได้ที่เป็นอยู่ขณะนี้ครับ

นายวิจิตร วิชัยสาร : ขออนุญาตท่านประธานครับ ผมก็จะรับข้อสังเกตไปพิจารณาที่ประชุมคณะกรรมการต่อกันแล้วกันนะครับ

นายอัชพร จารุจินดา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงด้วยความเกรงใจท่านวิจิตรตอบอยู่ท่านเดียว คณะกรรมการคงพิจารณาหลายรอบแล้ว แต่ว่าเท่าที่ฟังจากคณะกรรมการหลายท่านนั้นค่อนข้างเป็นห่วง ขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้นะครับว่า ในด้านโครงสร้างของกฎหมายเลือกตั้งทั้งหมด ทั้งฉบับก่อน เท่าที่ผมพลิกดูในเบื้องต้นอนนั้นะครับ กฎหมายเลือกตั้งของเราจะมีโครงสร้างอยู่ ๔ เรื่องใหญ่ ๆ เรื่องแรกก็จะพูดถึงหน้าที่ของ กกต. ที่เกี่ยวกับการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดเขตเลือกตั้ง กำหนดหน่วยเลือกตั้ง กำหนดเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการเลือกตั้ง วิธีการรับสมัคร วิธีการนับคะแนน อันนี้จะเป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของ กกต. โดยตรง ซึ่งเท่าที่ดูจาก

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

ประกาศลักษณะ ๑๗/๒

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ตัวร่างนั้นยังคงส่วนใหญ่ไว้ตามกฎหมายเลือกตั้งปัจจุบัน และปรับให้เข้ากับบทบัญญัติใหม่ตามรัฐธรรมนูญ บทบัญญัติในส่วนนี้เข้าใจว่าไม่น่าจะมีปัญหา เพราะเป็นหน้าที่ปฏิบัติ

ในส่วนที่ ๒ จะว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตรงนี้ก็กำหนดว่า ในการเลือกตั้งก็จะมีแบบแบ่งเขตกับแบบสัดส่วนตามรัฐธรรมนูญ วิธีการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตและแบบสัดส่วนนั้น คล้ายคลึงกับกฎหมายเลือกตั้งที่เป็นอยู่ เพียงแต่ว่าการแบ่งเขตนั้นก็ให้เขตใหญ่ มีผู้สมัคร ๓ คนเป็นหลัก และผันแปรไปตามจำนวนประชากร อันนี้คือสิ่งที่แตกต่างออกไป แบบสัดส่วนวิธีการความจริงคล้ายของเดิมที่เป็นแบบบัญชีรายชื่อ เพียงแต่จัดเป็นกลุ่มจังหวัดขึ้นตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ การนับคะแนน แบบแบ่งเขตก็ใช้คะแนนสูงสุดเรียงตามลำดับ และมีปัญหาเรื่องถ้าสมาชิกมีการสมัครกันนั้นพอดีกับจำนวนที่จะมีอยู่ ซึ่งก็ให้หลักเรื่องร้อยละยึดตามกฎหมายเดิมเข้ามาจับ เพียงแต่แก้จุดอ่อนของกฎหมายเลือกตั้งเดิม คือให้มีการรับสมัครกันเพิ่มขึ้นได้ และมีข้อยุติว่าจะเลือกกันถึงเมื่อไรถึงจะยุติ อันนี้ก็แก้ปัญหาคงเดิม

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

นำพร ๑๘/๑

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ส่วนการนับคะแนน สส. แบบสัดส่วนนั้น ใช้วิธีการที่คล้ายคลึงกับแบบบัญชีรายชื่อ คือหาคะแนนรวมในกลุ่มจังหวัด เพื่อจะหาคะแนนเฉลี่ยของแต่ละคน แล้วก็มาดูคะแนนที่แต่ละคนได้รับจริง ไล่ลงไปตามลำดับการเลือกตั้งของ สส. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นก็ค่อนข้างไม่ซับซ้อน ก็เป็นไปตามบทบัญญัติเดิมเสียส่วนใหญ่ ยกเว้นที่ปรับปรุงไปตามรัฐธรรมนูญใหม่ ก็น่าจะไม่มีปัญหา

ในส่วนที่ ๓ เรื่องการควบคุมการเลือกตั้ง ซึ่งได้แก่ค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง วิธีการหาเสียงกับการทุจริตในการเลือกตั้ง เท่าที่ดูในตัวอย่างนั้นส่วนใหญ่ยังคงไว้ตามกฎหมายเลือกตั้งปัจจุบันนะครับ อาจจะมีเพิ่มเติมในรายละเอียดเล็กน้อยที่ของเดิมยังมีจุดอ่อนอยู่ ซึ่งดูแล้วก็น่าจะครอบคลุมแล้วก็สามารถควบคุมการเลือกตั้งได้ ปัญหาใหญ่ที่สุดก็คือปัญหาประเด็นสุดท้าย เรื่องการเลือกตั้งวุฒิสมาชิก ซึ่งเท่าที่ฟังดูผมเข้าใจว่ายังไม่ค่อยลงตัวนัก คืออาจจะต้องพิจารณาในรายละเอียดค่อนข้างเยอะ ผมเข้าใจว่าอนุกรรมการคงถกเถียงกันเยอะเท่าที่ฟังดูนะครับ ทางคณะกรรมการอาจจะช่วยคิดเพิ่มเติม หรือฝ่ายเลขานุการอาจจะช่วยเสนอเพิ่มเติมด้วย เข้าใจว่าแนวทางที่ท่านอาจารย์คุณหมอยกขึ้นนั้นน่าจะถูกต้อง อาจจะต้องนึกภาพรวมก่อนว่า พอมีวุฒิสภาเกิดขึ้นแล้ว เราต้องการเห็นใครบ้างอยู่ในวุฒิสมาชิกอันนี้ แล้วค่อยกระจายออกมา คือถ้าไปคิดในเรื่องค่านियามเสียก่อนแล้วนี้ มันจะกลายเป็นลักษณะที่ มีการอภิปรายกันว่า มันหน้าหนักไปที่กลุ่มคนใดกลุ่มคนหนึ่ง ทั้ง ๆ ตอนที่เราทำรัฐธรรมนูญนั้นเรามองภาพว่ามีความหลากหลายกันอยู่ในวุฒิสมาชิก ซึ่งถ้าเป็นเช่นนี้ในการมองภาพใหญ่แล้วก็หันกลับมาดู มันอาจจะชัดเจนขึ้นนะครับ

นายวิจิตร วิชัยสาร : ขออนุญาตท่านอัครพรสักนิด เดี่ยวจะไหลออกไป ในจุดเรื่องมองภาพรวมในที่ประชุม ผมขออนุญาตคุณหมอดด้วยนะครับ จะได้สบายใจ เมื่อสักครู่นี้คิดว่าจะรับไป แต่คราวนี้เกรงว่าเดี๋ยวจะไม่สบายใจ ก็เรียนเพื่อทราบว่ามีภาพรวมเรามองภาพรวมก่อน ๆ ที่เราจะแยกและยุติที่ ๕ ภาคนะครับ กลุ่มที่เราเป็นห่วงมากที่สุดคือกลุ่มปราชญ์ชาวบ้าน กลุ่มเกษตรกร กลุ่มผู้ด้อยโอกาส จะอยู่ที่ภาคอื่น ๆ ซึ่งความพยายามที่เราเปิดช่องให้กรรมการสรรหาได้มีโอกาสทำงานต่ออีกจังหวัดหนึ่ง ก็เพื่อให้มองสัดส่วนมองให้ได้กลุ่มคนดังกล่าวที่จะได้เข้ามาอยู่ในสภาด้วย อันนี้เป็นจุดที่มองในทิศทางเดียวกัน ส่วนในการนำเสนองานอธิบายอาจจะพูดไม่เหมือนกัน แต่ว่าในเจตนารมณ์นี้เราได้พูดกันโดยต่อเนื่อง ส่วนเรื่องเอกชนนั้นก็ปรับแก้ไป เพราะว่าความคิดเดิมคือถ้าเอกชนก็ต้องหากำไร แต่ถ้าเป็นสถาบันก็ต้องปรับวัตถุประสงค์มาเป็นไม่ได้แสวงหากำไร อันนี้ก็เดี๋ยวจะไปปรับอีกรอบหนึ่งนะครับ แล้วขออนุญาตไปนิด เมื่อสักครู่นี้พอดีท่านอัครพรพูดในเรื่องของการเลือกตั้งแบบสัดส่วน เมื่อสักครู่นี้ผมไม่ได้้นำเรียนไป ในประเด็นที่ สนช. ท่านมีชัยถามผมนะครับว่า พอสัดส่วนเฉลี่ยต่อ ๑ คนได้มาหมดแล้ว พอเศษที่เหลือเราก็ใส่เศษจากน้อยมาหามากจนครบ ๑๐ คนนะครับ ท่านถามว่าแล้วถ้าเกิดถ้าเศษเท่ากัน ทำอย่างไร ผมก็บอกไว้ ตอนที่เลือกพอดีเราก็ตกลงว่า ตอนแรกก็จะไม่เขียนอยู่แล้ว เอ๊ะ ถ้าอย่างนั้น

คณะกรรมการการยกร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

นำพร ๑๘/๒

ถ้าเมื่อมันเกิดเท่าขึ้นมาจริง ๆ ก็เลยเขียนเสียหน่อย คือการจับสลากถ้าเกิดเท่ากันจริง ๆ เศษเท่ากัน ซึ่งมันอาจจะเป็นไปได้ยาก แต่ว่าเขียนไว้เพื่อให้เป็นทางปฏิบัติ อันนี้ก็เรียนที่ประชุมเพื่อทราบด้วยครับ

นายอัชพร จารุจินดา : เป็นอย่างนี้ครับว่า เท่าที่ผมเองกราบเรียนนำเสนอ ผมเองมองภาพว่า ภาควิชาการเรามองถึงคนที่เป็นกลางในทางความรู้ที่จะเสนอแนะต่อสภา ภาครัฐก็คือคนที่มีประสบการณ์ในการบริหารราชการแผ่นดินที่จะเข้ามาช่วย ซึ่งไม่น่าจะเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นค่อนข้างจะเห็นด้วยกับคุณหมอบอกว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่คนในภาครัฐนั้นควรผลัดมาอยู่กลุ่มนี้ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นในระดับส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น ส่วน ๓ ภาคที่เหลือนั้นต้องให้เป็นภาคเอกชน ภาคประชาชนทั้งหมด ที่นี้ภาคประชาชนทั้งหมดนั้นก็คงจะต้องกราบเรียนดูว่า อย่างเช่น ภาคเอกชนที่พูดถึง ก็คืออาจจะมุ่งถึงพวกสมาคม มูลนิธิ ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลแท้ ๆ องค์กรภาควิชาชีพมันก็มีกฎหมายรองรับอยู่ —

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

จรรยา ๑๗/๑

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ที่นี้องค์การภาคอื่นมันเปิดกว้างได้ ซึ่งอาจจะกำหนดให้คณะกรรมการสรรหานั้นไปกำหนดรายละเอียดที่จะรองรับกลุ่มคนซึ่งไม่ได้มีรวมตัวกันถึงขนาดปักหมั้นเป็นนิติบุคคล แต่เขามีกิจกรรมของเขาอยู่ ให้มีโอกาสในส่วนตรงนี้ มันก็จะทำให้กระจายกันมากขึ้นนะครับ ที่นี้กราบเรียนท่านอาจารย์วิจิตรนิดหนึ่งครับ ว่ายังอ่านของมาตรา ๑๒๕ คู่กับมาตรา ๑๒๖ นี้ผมเองไม่ค่อยมั่นใจว่าจะเป็นอย่างไรหรือเปล่าว่า คือมาตรา ๑๒๖ กำหนด ๔-๕ รูปแบบนี้แล้ว แต่ก็ยังกำหนดให้คณะกรรมการสรรหาในมาตรา ๑๒๕ นั้นไปกำหนดคุณสมบัติเฉพาะได้อีก

นายวิจิตร วิชัยสาร : เฉพาะในแต่ละภาค และเพื่อให้เกิดกระบวนการที่จะสามารถดำเนินการได้ ก็ถกเถียงกันอยู่เหมือนกันว่าเราจะเขียนให้จบไปเลยไหม ท่านก็เลยเดี๋ยวจะก้าวล่วงบทบาทของกรรมการสรรหามากเกินไปเพื่อให้ท่านได้มีโอกาสทำงานได้ เพราะว่าข้อมูลที่ได้จากองค์กรทั้งหลายเราก็ยังประเมินให้ชัดยังไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็อาจจะให้เป็นพื้นที่ ให้ช่องดุลยพินิจที่จะปรับกระบวนการให้เข้าสู่เป้าหมายได้ ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวก็จะล็อกเกินไป

ประธาน : ขอโทษท่านศรีราชา ผมคุยกับท่านสดศรี

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช : กราบขอบคุณท่านประธานครับ ผมอยากกราบเรียนตรง ๆ นะครับ ผมยังไม่ค่อยสบายใจนักกับตัวมาตรา ๑๒๖ นี้ครับ เมื่อเวลาเราทำตัวนี้ ที่จริงผมเคยอยากจะรื้อ ถ้ามย้อนกลับไปนิดหนึ่งครับ ผมเคยพูดแล้วว่ามันต้องตั้งหลักตรงที่ว่าเราจะเอาคนเหล่านี้มาทำอะไร เสร็จแล้วมันก็ไม่ชัด บทบาทหน้าที่จะมีอะไรให้เขียนในรัฐธรรมนูญให้ชัดเจน ก็ไม่ทำ ไม่ชัด พอไม่ชัด อันนี้แก่วงครับ เวลานี้วุฒิสมาชิกจะมากลั่นกรองกฎหมาย จะมาทำอะไรต่าง ๆ ฟังจากอาจารย์ หมอชูชัยก็คล้อยไปในทำนองที่ว่า ให้มันมีบทบาทของ Representation ของกลุ่มต่าง ๆ สมมุติว่ามีตัวแทนคนพิการ ผมก็ถามเอาคนพิการมาทำไม เอาคนพิการมาเพื่อจะปกป้องผลประโยชน์ของตัวเองอย่างนั้นหรือ หรือจะเอาคนพิการมาคอยดูแลสิทธิของตัวเอง อย่างนั้นหรือเปล่า เราจะเอาคนเหล่านี้มาบัญญัติกฎหมาย มาทบทวนกฎหมาย หรือจะมาทำอะไร ผมว่าเวลานี้มันเบลอนะครับ สังคมภายนอกก็บอกว่าพวกนี้กำลังสร้างระบบอมาตยาธิปไตย ผมว่าเวลานี้มันไปกันคนละทางสองทางสามทาง ผมเลยมีความรู้สึกว่าเป็นอย่างนี้การที่จะคัดสรรมันก็จะเบลอนอีกเหมือนกันว่าคุณจะเอาคนไปทำอะไร แล้วจะทำอะไรเพื่อจะให้มันเกิดประโยชน์แก่บทบาทของเขาในเชิงอำนาจนิติบัญญัติ ผมเองผมฟังดูแล้วมันไปไกลจนกระทั่งถึงแม้ว่าเมื่อกันนี้พูดกัน ที่ท่านไพโรจน์ก็พูดถึงบอกว่าพวกบริษัทที่มีวัตถุประสงค์ทางการค้า เอามาเข้าทำอะไร เอาเข้ามาดูผลประโยชน์ของบริษัทหรือ ผมว่ามันเบลอนะครับเวลานี้ ผมอยากกราบเรียนว่าผมไม่ค่อย Happy กับตัวบทบัญญัติเหล่านี้เท่าไร พูดกันตรง ๆ ก็ได้ เมื่อเวลาเราร่างรัฐธรรมนูญ เราก็ร่างกันไปแล้ว เราไม่ได้คิดลึกลงไปว่าเมื่อเวลาเขียน Wording ภาควิชาการ ภาครัฐ ภาคอื่น ๆ แล้วจริง ๆ ในทางปฏิบัติมันจะแบ่งกันอย่างไร เราก็คิดเร็ว ๆ กันตอนนั้น คิดเร็ว ๆ ตามท่านเลขานุการตอนนั้น ผลสุดท้ายมันก็มาออกว่า

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

จีรภา ๑๙/๒

เร็ว ๆ แล้วมันจะลงเอยอย่างไร มันลงไม่ได้ นะครับ เพราะฉะนั้นก็ไม่โทษนะครับ เพราะว่าเวลาเรามีจำกัด แต่จริง ๆ แล้วเราตั้งหลักกันไม่ถูก เมื่อตั้งไม่ถูกมันก็เบี้ยวไปเบี้ยวมา ถูก สนช. ถามก็เลยยิ่งไปกันใหญ่ ผมก็จะถามจริง ๆ นะครับว่าภาคอื่น ๆ ภาคประชาชน ปราชญ์ชาวบ้าน หรืออะไรต่ออะไร ผมกำลังคิดอย่างนี้นะครับ กราบเรียนท่านประธานครับว่าเขาไม่ลง สส. แต่ต่อไปนี่เขาจะใช้กลวิธีตามนี้ครับมาลง สว. แทน แล้วไม่ต้องใช้เงินด้วย ง่ายกว่า ผมก็ยังไม่เชื่อนะครับว่ากระบวนการสรรหาที่จะมีอยู่และที่จะเป็น มันจะเป็นไปด้วยหลักเกณฑ์หรือความสุจริต ผมก็ยังเชื่อว่าอย่างไรก็ตามมันก็วิ่งกันขาวิดอยู่ดีในแต่ละกลุ่ม ในแต่ละอะไรนี้นะครับ ที่จะต้องพยายามจะเข้ามาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง _____

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

หทัยกาญจน์ ๒๐/๑

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

เพราะฉะนั้นตรงนี้อ่าเผื่อไม่ตั้งหลักกันให้ดี เขียนออกไปแล้วมันไม่สามารถที่จะสรรหาคนได้ดีเหมือนอย่างที่เราคุยไว้ ผมว่าจะยิ่งละเหาะไปว่าการเลือกตั้ง แล้วจะยิ่งถูกตีหนัก อันนี้ผมก็สนใจจนหมดปัญญาว่าไม่รู้อย่างไร เพราะว่ามันเยอะเหลือเกินและมันหลากหลาย จนกระทั่งมันจับกลุ่มก็ไม่ได้ พอไปภาคอื่น ๆ ไม่รู้จะภาคอะไรเหมือนกัน แล้วก็สัดส่วนที่บอกว่าให้ใกล้เคียงกัน คุณจะ Weight อย่างไรที่จะให้ภาคไหนเท่าไร แล้วก็มาบอกว่าภาคราชการไม่สำคัญ ผมกลับคิดตรงกันข้ามเลย วุฒิสมาชิกสมัยก่อน Base on ข้าราชการ อนาคตยาธิปไตยทั้งนั้น คุณต้องดูว่ากว่าคนจะมีความรู้ที่จะไปวิพากษ์วิจารณ์ร่างกฎหมายได้ อย่างลึกซึ้ง มันก็ต้องเป็นคนที่ผ่านงานมาเยอะ รู้ร้อนรู้หนาว ผ่านการบริหารราชการแผ่นดินมาเป็นอย่างน้อยยอติบดีมาแล้ว ซึ่งเหยียบไหล่คนอื่นมาประมาณเป็นหมื่นเป็นแสนคนแล้วถึงจะขึ้นมาได้ แต่ไม่ใช่ใครคนไหนก็ได้ อีกหน่อยก็จะมีตัวแทนคนขอทาน คนหาบเร่ เข้ามาอยู่ในสภา ผมว่ามันไม่ใช่วัตถุประสงค์ของวุฒิสมาชิก ถึงเวลาแล้วมันก็จะมีปัญหาตามมา อันนี้โดยความเคารพต่อหลายท่าน ผมว่าคนที่จะมา นั่งมันจะต้องมีคุณวุฒิ มันจะต้องมีความสง่าผ่าเผย แล้วจะต้องเข้ามาทำดีด้วย ไม่ได้เข้ามาปกป้องผลประโยชน์ ผลสุดท้ายสภาผู้แทนราษฎรก็เป็นเรื่องสภาผลประโยชน์ วุฒิสมาชิกก็เป็นสภาผลประโยชน์อีก แล้วมันจะเหลืออะไรประเทศเรา ทุกคนมาปกป้องผลประโยชน์ตัวเอง มาหาผลประโยชน์ตัวเองหมด เพราะฉะนั้นการเมืองไทยมันจะไม่มีวันเจริญ มันต้องล่มอย่างนี้ นี่ผมพูดกันอย่างตรงไปตรงมาแบบหมดเปลือกเลยว่ามันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นมันจะต้องอยู่ในหลุมดำไม่ผุดไม่เกิดก็เพราะว่าอะไร เพราะว่าวิธีคิดเราไม่เปิดช่องออกไปครับ ขอกราบเรียนไม่ทราบจะถูกใจไม่ถูกใจ แต่อยากจะพูดขอขอบคุณครับ

ประธาน : ท่านวิจิตรครับ

นายวิจิตร วิชัยสาร : ขอขอบคุณท่านประธานครับ การสรรหานี้ทางผมก็ออกตัวแต่ต้นแล้วว่า หากตอนที่เราคิดเราดูคิดง่ายว่าตัวแทนจากสาขาวิชาชีพอะไรต่าง ๆ ก็ว่ากันออกมา กำหนดเป็นร่างรัฐธรรมนูญออกมา ผมไม่ได้คิดว่าท่านว่าผม แต่ว่าผมกับพวกผมก็ปวดหัวพอสมควรกับการที่จะคิดก็เลยพยายามพูดอยู่ตลอดเวลาว่า น่าเสนอเท่าที่คิดได้ไปก่อน แล้วท่านจะเติมอะไรท่านก็กรุณาเติม แต่ว่าตอนนี้มันพ้นการร่างรัฐธรรมนูญไปแล้ว ตอนนี้เราก็ไปตามร่างที่เรากำลังจะต้องลงประชามติ เพราะฉะนั้นก็ต้องคิดให้ดีที่สุดเท่าที่เราจะทำได้ แต่ว่าเราก็ตั้งวัตถุประสงค์แล้ว คือสรรหาก็ถูกใจมตีมากอยู่แล้ว แล้วคิดว่าก็ทำให้สง่างามที่สุด ทำให้ดูเที่ยงธรรมที่สุดอะไรต่าง ๆ ก็พยายามคิดให้ได้รูปแบบซึ่งท่านผู้ทรงคุณวุฒิก็อยู่ในองค์คณะที่ตั้ง ๓๘ ท่าน ในคณะนี้เป็นคณะใหญ่ เยอะทีเดียว ก็พยายามช่วยกันคิด แต่อย่างไรก็ตามก็มีจุดที่เราไม่ยอมที่จะลงตัว เราประชุมกันมา ๑๓ ครั้ง ถึงหนึ่งทุ่มแทบทุกวัน ถึงไปตอนช่วงกำลังเริ่มหิวข้าว เริ่มเวียนหัวแล้ว บางทีก็จะไปจับกันตอนนั้นจนจำอะไรแทบจะไม่ได้ในบางครั้งก็พยายามที่จะใช้ด้านข้อมูลเอา เพราะฉะนั้นก็เรียนว่า ท่านเห็นตรงไหนไม่สมควรอะไรท่านก็แนะนำมาให้

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

หทัยกาญจน์ ๒๐/๒

ความเห็นมา เราก็พร้อมที่จะรับฟังทั้งสิ้น แต่ว่าถ้าย้อนไปย้อนมา ผมว่าทีมผมก็จะเวียนหัวเหมือนกันที่จะ
จุด เพราะฉะนั้นไล่เป็นมาตรา ๆ ไปเลยครับ ท่านจะเอาอย่างไร แล้วเมื่อกี้ก็พยายามเปิดประเด็นแล้วว่า
ที่เราเถียงกันไม่จบมีอะไรอยู่บ้าง ก็เรื่อง ๆ กับออกมาหมด เพราะว่าเป็นกฎหมายที่มีตั้ง ๑๕๐ กว่ามาตรา
แล้วมีตั้ง ๔ แบบ ผมพูดว่าพวงใหญ่ พวงยักษ์ ถ้าพูดกันจริง ๆ ก็คือสัดส่วนก็คือเป็นพวงใหญ่ ๑๐ คนขึ้นมา
อีก มันก็ไม่ได้ต่าง แต่ว่าพอเราไปวางมากเข้าไปเพื่อกำหนดรูปแบบของเราเองตอนนี้ก็เลยทำให้ไปล็อกเข้า
มาหาตัวเราอยู่พอสมควรเหมือนกัน แต่ก็พยายามทำให้ได้การสรรหาที่ดีที่สุดอะไรทำนองนี้ เพราะมันมี
กลไกในการโต้แย้งอยู่แล้ว ก็เลยเรียนที่ประชุมว่า อย่าย้อนไปย้อนมาเลยครับ เดินหน้าไปเถอะครับ
เพราะไหน ๆ ก็เดินมาถึงนี่แล้ว ถ้าจะถอยกลับไปดูข้างหลังอยู่เรื่อยมันจะไม่เสร็จกัน ขอบคุณครับ

ประธาน : ท่านวิจิตรครับ อย่างน้อยท่านก็ยังจำชื่อของท่านได้ ผมฟังดูก็ยังไม่รู้สึกว่า
ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลง แต่ถ้าวันไหนท่านกลับบ้านแล้วไปเจอภรรยาแล้วท่านไปบอกไปตามเขาบอกว่า
คุณมาหาใคร ตรงนี้เกิดเรื่องแน่นอนครับ เพราะฉะนั้นร่างรัฐธรรมนุญ บางทีร่างกฎหมายลูกอย่าเวียนหัว
ได้แค่นั้นก็เอาแค่นั้น แต่ทำให้มันเสร็จไป ท่านสุพจน์ เชิญครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

พุทธชาติ ๒๑/๑

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายสุพจน์ ไช้มุกด์ : ท่านประธานครับ ผมฟัง ๘ ท่านพูด คือบางท่านถ้าจะสังเกตดู ท่านมาพูดตอนหลัง ที่ตอนพิจารณาตอนแรกท่านไม่เข้ามาประชุมด้วย แต่ว่าท่านมาพิจารณาตอนหลังเราก็นั่งเวียนหัวกับท่านวิจิตรมา ผมก็นั่งอยู่นะครับ อย่างท่านผมก็เคารพครับท่านคุณศรีนะครับ ไม่ใช่คุณศรีราชา ศรีอินทราทิตย์ อยากให้ท่านเข้ามาตอนแรกเลย ท่านจะมาช่วยเราขัดเกลาตั้งแต่ตอนแรกเลย ที่นี้ท่านมาพิจารณาตอนหลังเราสำเร็จรูปออกเกือบหมดแล้วนะครับ พวกเราไม่รู้ไหมครับว่าจะประชุมได้ ครั้งก่อนเกือบเข้าไป ๑ ชั่วโมง ๒ ชั่วโมงแล้วกว่าจะเข้ามา แล้วเริ่มประชุมได้นับองค์ประชุม บางทีองค์ประชุมไม่ครบครับ เราก็จะต้องนั่งไปก่อนจนกว่ามันครบ อันนี้คือความยากลำบากของอนุกรรมการนะครับ เราก็ต้องเข้าใจความคิดเห็นของท่านนะครับ แต่ว่าตอนนี้เราไหน ๆ มันก็ไหน ๆ อยู่แล้วครับ ขอให้มาร่วมหาวิธีแก้ไขนะครับ จะพิจารณาเราก็รับฟังนะครับ แต่ว่าขอให้ท่านพิจารณาแล้วก็เสนอความเห็นด้วยนะครับว่าจะเอาอย่างไร อย่างนั้นมันก็ไม่ไปนะครับ ก็ขอความกรุณาจากท่านด้วยนะครับ ที่ท่านอาจจะขาดการประชุม ท่านโทษ ช่วยเข้ามาประชุมด้วยครับ แล้วก็ตอนนั้นให้ความเห็น พอเราทำกับข้าวออกมาแล้วท่านบอกว่านี่ก็ไม่อร่อย นี่ก็เผ็ดเกินไปใช้ไม่ได้ เวียนหัวแล้ว ขอนะครับ ด้วยความเคารพจริง ๆ นะครับ ขอแค่นี้ครับ

ประธาน : ท่านธนพิชญ์ครับ

นายธนพิชญ์ มุลพฤกษ์ : ขอบคุณท่านประธานครับ พอดีผมไม่ได้เป็นกรรมการชุดนั้นครับ คงจะพิจารณาได้นะครับ ผมเห็นว่าในองค์กรภาคีรัฐไม่ไปจำกัดนะครับ อย่างองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญหรือองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ ก็เปิดกว้างไปเขาก็จะส่งอย่างไรก็เข้ามานะครับ อย่างผู้พิพากษาศมัครได้ ผมถามผู้พิพากษาศมัครได้ไหมครับ ไม่ได้ ส่งได้ไหมครับผู้พิพากษาส่งได้ไหม ก็คัดเลือก เขาต้องไปที่หลังไมโซหรือ ลาออกทีหลัง ที่นี้สมมุติว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา อย่างเพื่อนผมอยากจะเป็น ทำได้ไหมครับ ใครเสนอครับตอนนี้ คือผมว่าอย่าง คมช. เสนอไว้ก็ดีนะครับ อย่างที่ คมช. เคยทำไว้ นี้ครับมีภาคต่าง ๆ ทำไว้ ไม่ทราบทางท่านอนุกรรมการได้พิจารณาตรงนั้นด้วยหรือเปล่าครับ

นายวิจิตร วิชัยสาร : ขอเรียนส่วนใหญ่ก็พยายามดูรูปแบบนะครับ ดูของสภาที่ปรึกษาของ สสร. และดูหลาย ๆ กลุ่มที่ประชุมเท่าที่ใครมีประสบการณ์ลองยกมาสิว่า การสรรหาถ้าจะเลือกกันเองมันมีขององค์กรไหนบ้างที่ทำแล้วประสบความสำเร็จ ไม่เกิดปัญหา หรือปัญหาน้อยที่สุดเราก็พยายามคัดกันมาครับ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ : ท่านประธานครับ ผมนิดเดียว เข้าใจว่าถ้าเป็นข้าราชการ ตอนเสนอต้องออกเลยหรือเปล่า ไม่ใช่ได้แล้วออกนะครับ

นายวิจิตร วิชัยสาร : ออกเลยใช่ไหมครับ

นายอัชพร จารุจินดา : คือตอนที่เสนอชื่อเข้าหากรรมการสรรหาอาจจะต้องออกเลย

คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

พุทธชาติ ๒๑/๒

แต่ตอนเข้ามาในตอนแรกเพื่อจะความเสี่ยงกันนั้น ผมไม่แน่ใจว่าให้ออกเลยหรือเปล่า ในร่างก็ยังไม่เขียน
ครับ

นายอัศวิน สุมาวงศ์ : แต่ตอนท่านได้ ๓ คน ถ้าได้เท่าจำนวนนี้ละครับต้องออก
หรือตอน ๓ เท่าผมไม่แน่ใจ

นายอัชพร จารุจินดา : ความจริงแล้วถ้าเข้ากระบวนการสรรหามันจะต้องมีคุณสมบัติ
ตามรัฐธรรมนูญเลย

นายอัศวิน สุมาวงศ์ : ผมว่ามันต้องออกเลย มันต้องมีคุณสมบัติ

นายวิจิตร วิชัยสาร : พูดเหมือนกันครับ พูดกันเหมือนกันว่าข้าราชการ แต่ว่าพูดวนไป
วนมา ผมก็รู้สึกกลับไปกลับมา ผมก็ชักจะไม่แน่ใจ คนยกร่างไม่อยู่ครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายชูชัย ศุภวงศ์ : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ ผม ชูชัย ศุภวงศ์ นะครับ
ผมคิดว่าเรื่องคุณสมบัติตรงนี้ที่ท่านอาจารย์อัศวินเสนอก็ควรจะเขียนให้ชัดเลยครับว่า ถ้าเข้ามาสู่
กระบวนการสรรหาต้องออกเลย ก็จะได้ตัดปัญหา คือถ้าเป็นข้าราชการที่เกษียณแล้วผมคิดว่าก็เหมือน
ประชาชนคนธรรมดาจะไปบอกว่าเป็นอำมาตย์อะไรต่าง ๆ ก็คงไม่ได้ละครับ ถ้าเขียนให้ชัดตรงนั้นก็จะ
การดี เพราะอย่างไรก็ตาม เมื่อเข้าไปสู่กระบวนการสรรหาจริง ๆ ต้องไปดูคุณสมบัติซึ่งเราได้เขียนล็อกไว้
หมดแล้วว่าข้าราชการมาเป็นไม่ได้ละครับ ต้องลาออกก่อน _____

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

สุภาภรณ์ ๒๒/๑

ประเด็นที่ผมอยากจะเรียนก็คือว่า จริง ๆ แล้วอยากจะเรียนท่านผู้ว่าวิจิตรว่ามันเคยได้ข้อสรุปแล้วนะครับ
ที่นี้ที่ผมเป็นอนุกรรมการชุดนี้อยู่ด้วยที่ไม่ค่อยได้เข้าประชุมในบางครั้งก็เพราะว่า ท่านอาจารย์ดอกเตอร์
สมชัย ฤชุพันธุ์ ให้บรรยายแทนบ้าง ท่านประธานประสงค์ให้ผมไปบรรยายแทนบ้างนะครับ ต้องออก
รายการโทรทัศน์บ้างอะไรบ้าง อันนั้นก็เป็นการกิจที่ต้องทำ ที่นี้ผมคิดว่าในมาตรา ๑๒๖ ถ้าเรากำหนด
ภาครัฐให้ครอบคลุมระดับประเทศ ระดับภูมิภาค ระดับท้องถิ่น แล้วก็เอาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามา
รวมในนี้ ก็จะทำให้ไม่ไปกินพื้นที่ภาคอื่นนะครับ แล้วก็ดูดีขึ้น แล้วก็ต้องไปดูคุณสมบัติว่าไม่ขัดคุณสมบัติ
ตั้งแต่เริ่มกระบวนการสรรหาเลย แล้วใน (๓) องค์กรภาคเอกชน ผมคิดว่าต้องระบุไปเลยนะครับว่า ไม่
แสวงหากำไร จะต้องเป็นพวกสมาคม มูลนิธิเท่านั้น แล้วก็ให้เพิ่มภาคต่าง ๆ เพิ่มเติมจากที่ ๔ ภาค มีภาค
เกษตรกรรม พาณิชยกรรม บริการ อุตสาหกรรม คงจะต้องมีภาคอื่น ๆ เพิ่มเติมเพื่อเปิดพื้นที่ให้เขา
ส่วน (๕) ผมคิดว่าองค์กรภาคอื่น ๆ น่าจะเขียนลงไปให้ชัดเจนว่า เพื่อสาธารณประโยชน์
แล้วก็เป็นผู้สละจากหน่วยงานของภาครัฐ หรือว่าเป็นผู้สละจากภาครัฐก็ได้ ไม่ทราบเขียนได้หรือเปล่า
นะครับ เพื่อจะให้พื้นที่ขององค์กรพัฒนาเอกชนหรือว่ากลุ่มองค์กรชุมชนในท้องถิ่น หรือกลุ่มพวกคนพิการ
ผู้สูงอายุอะไรต่าง ๆ ถ้าเขาไม่สามารถเข้าไปอยู่ในภาควิชาชีพได้นะครับ ถ้าอย่างนี้ก็ดูดีขึ้นนะครับ
ขอบคุณครับ

ประธาน : ท่านธนพิชญ์และท่านวิจิตรนะครับ

นายธนพิชญ์ มูลพฤกษ์ : ขอบคุณท่านประธานครับ คือผมยังสงสัย ขอความชัดเจนด้วย
นะครับทางฝ่ายอนุกรรมการนะครับ เพราะว่าอย่างในภาค ๑ ภาควิชาการต้องเป็นข้าราชการ สมมุติ
ลาออกไปแล้ว ต้องลาออกใหม่ครับ อันเดียวกับภาคที่ ๒ นะครับ ข้าราชการบำนาญแล้วจะถือว่าองค์กร
พวกนี้ส่งได้หรือเปล่า หรือต้องไปเข้าอย่างอื่น ตรงนี้ยากให้คิดให้ชัดเจนนะครับ

นายวิจิตร วิชัยสาร : ขออนุญาตท่านประธาน ตรงนี้ผมรับไป เพราะว่าคุยกลับไปกลับมา
จริง ๆ ครับ ออก ไม่ออก ความจริงมันก็สับสนเหมือนกัน เอาเป็นว่าจะรับไปดูให้อีกรอบหนึ่ง แล้วก็ที่คุณ
หมอกฤษณาเสนอเพิ่มเติมเมื่อสักครู่นี้ก็จะรับไปดูเพิ่มนะครับ แต่อย่างไรก็ดีครับ คณะนี้ยังมีประชุมอีกนะครับ
เพราะฉะนั้นถ้าอย่างไรถ้าจะให้มันจบแล้วก็ชัดเจนขึ้น องค์คณะ ๓๔ คนนี้เป็นเรื่องใหญ่ครับ บางครั้ง
ทุมนึงยังเพ่งครบ เมื่อสักครู่นี้สุพจน์ก็ช่วยพูด ผมตรงไปตรงมา เพราะผมตั้งประเด็น ๓๔ คนไว้ล่ออยู่แล้ว
สุพจน์ก็เลยเปรี้ยงเข้าไปเลย จริง ๆ ก็คือเรายังมีประชุมอีกครับ เมื่อรับข้อเสนอจะมีประชุมกลั่นกรองอีก
เพราะว่าเป็นจุดที่ค่อนข้างเบลอลอยพอสมควร ก็พยายามให้ชัดที่สุด แล้วก็ดีที่สุด เพราะฉะนั้นในการประชุม
ครั้งต่อไป กระผมขอเชิญชวนทุกท่านเข้าประชุมโดยพร้อมเพรียงกันนะครับ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ : ท่านประธาน ผม อัศววิทย์ ครับ ท่านประธานครับเรื่ององค์กร
ต่าง ๆ คงจะต้องมอบท่านอนุกรรมการไปดูละเอียดต่อไปนะครับ ผมคิดว่ามีประเด็นที่ทางท่าน

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

สุภาภรณ์ ๒๒/๒

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

อนุกรรมการยกย่องขึ้นมาแล้วยังไม่มีการพูดถึง คือมาตรา ๒๗ ในเรื่องของการได้สิทธิ เสียสิทธิ ในเรื่องเสียสิทธิไม่มีปัญหา แต่เรื่องได้สิทธิที่เขียนเอาไว้จะเป็นอย่างไร

นางกาญจนารัตน์ ลีวิโรจน์ : ขออนุญาตให้ข้อมูลนิดเดียวค่ะ เมื่อเสาร์ อาทิตย์ ที่ สนช. อภิปรายกันเกี่ยวกับกฎหมายลูก ๓ ฉบับนี้คะ ก็มีประเด็นเกี่ยวกับการได้สิทธิและเสียสิทธิ ซึ่งการเสียสิทธิ ส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีอะไรเพิ่มเติม แต่การได้สิทธิมีผู้คัดค้านค่อนข้างมาก เพราะส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นหน้าที่ บังคับให้เป็นหน้าที่ เมื่อเป็นหน้าที่ คนไปปฏิบัติหน้าที่ไม่ควรได้สิทธิอะไรเพิ่มเติม แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อรัฐธรรมนูญเขียนไว้แล้ว แล้วข้อเสนอที่บอกว่า สิทธิที่จะได้เนื่องจากการไปเลือกตั้ง คือสิทธิที่จะได้รับการสนับสนุนจากกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง แค่นั้นก็น่าจะเพียงพอแล้ว เพราะเรื่องการเลือกตั้งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเมืองโดยแท้ สิทธิที่จะเสียไป หรือสิทธิที่จะได้มา ก็ควรจะเกี่ยวกับเรื่องการเมืองเท่านั้น ไม่ควรจะไปเกี่ยวกับเรื่องได้รับยกเว้นภาษาอะไรต่าง ๆ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

เบญจกุล ๒๓/๑

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญาตถามคุณกาญจนารัตน์นิดหนึ่ง ตกลงในร่าง มาตรา ๒๗ นี่หมายความว่าก็จะเอา (๑๐) มาใช้ใหม่ เอา (๑๐) จากมาตรา ๒๕ มาใช้ใหม่ ก็เอว่า ถ้าใคร ไปใช้สิทธิเลือกตั้งก็จะได้สิทธิได้รับการสนับสนุนจากกองทุนพัฒนาการเมือง เอาเป็นอย่างนี้ ก็อย่างน้อย ที่สุดก็มีบัญญัติเอาไว้ว่าใครไปใช้สิทธิหรือว่าดำเนินการ ไปขอทุนทำอะไรเกี่ยวกับพวกกองทุนพัฒนา การเมืองก็จะมีโอกาสได้รับอะไรอย่างนี้ แต่ความจริงมันก็คล้าย ๆ กับหน้าที่นะครับ ก็มีคนเดียวอยู่ ที่นั่นมี ประเด็นเดียวเท่านั้นเองครับที่มีคนเสนอแล้วก็เถียงกัน คือว่าการลดหย่อนภาษีเงินได้ ซึ่งความเห็นก็ยัง ต่างกันอยู่ ในความเห็นผมเองนี่ผมยังคิดว่าคนไปเลือกตั้งเขาเสียค่าใช้จ่ายใช้ใหม่ครับ สมมุติว่าลดหย่อน ภาษีเงินได้แล้วใครไปนี้ แล้วไปเลือกตั้งทุกครั้ง สมมุติว่ามีแล้วก็ไปนี้อาจจะให้ลดหย่อนภาษีได้เท่าไร ๕๐๐ บาท หรือ ๑,๐๐๐ บาท ซึ่ง ๕๐๐ บาท หรือ ๑,๐๐๐ บาท ถ้าคนที่เสียภาษี ๑๐ เปอร์เซ็นต์ก็จะ ประหยัดเงินไปประมาณ ๑๐๐ บาท มันก็จะประมาณค่ารถ แต่บางคนก็ยังไม่ค่อยเห็นด้วย บอกว่าไม่ น่าจะเอาเรื่องภาษีมาปนกัน ก็ไม่ทราบที่ประชุมจะเอาใหม่ ถ้าไม่เอาก็ต้องตัดไป ถ้าจะเอา ก็จะได้เขียนไปว่า ลดหย่อนภาษีเงินได้ตามที่กรมสรรพากรประกาศกำหนด นี่ก็เป็นประเด็นหนึ่งครับที่เขวมนี่ครับ ถ้าท่านช่วย วิวินิจฉัยอนุกรรมการจะได้ไปเขียนต่อ

นายอัศวิน สุมาวงศ์ : ผม อัศวิน ครับ ผมคิดว่าที่ท่านรองเลขานุการ ท่าน กาญจนารัตน์แถลงก็น่าจะเพียงพอแล้วนะครับสำหรับเรื่องการได้สิทธิ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : นี่ไม่เอาใช้ใหม่ครับ ไม่เอาจะได้ไปบอกอนุกรรมการเขาว่า ไม่เอา

นายวิจิตร วิชัยสาร : ขอโทษท่านประพันธ์ แต่ว่าต้องมีทั้งได้สิทธิและเสียสิทธิเพราะ รัฐธรรมนูญกำหนดไปแล้วเราก็ต้องเขียน

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ที่นี้เมื่อที่ประชุมบอกว่า ได้สิทธิ คือ ได้สิทธิได้รับการสนับสนุน จากกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง คือเอามาตรา ๒๕ (๑๐) มาใช้

นายวิจิตร วิชัยสาร : ครับ อันนี้ได้อยู่แล้ว

ประธาน : กองทุนพัฒนามันจะต้องมีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งใช้ใหม่ครับ เพราะฉะนั้น ถ้าสมมุติเราให้ไปตรงนั้นนะครับเขาก็ไปเขียนเอง แล้วผมก็เห็นด้วยนะครับว่ามันเป็นหน้าที่ สิทธิมันเป็น หน้าที่ทางการเมือง สิทธิมันก็ควรจะได้เฉพาะทางการเมือง ไปลดหย่อนกันอย่างอื่นประเด็นนี้ก็ขอร้อง สิทธิไปขอควมรณอดมันจะไปกันใหญ่ เชิญท่านสุพจน์ครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ผม สุพจน์ ครับ คือเรื่องได้สิทธิหรือเสียสิทธิ ผมเห็นว่ามันควรจะ พุดง่าย ๆ เราต้องการล่อให้คนมาลงคะแนนเสียงมากใช้ใหม่ครับ ถ้าเราไปเอาสิ่งที่ได้ ประโยชน์นี้ไกลตัวไปเขาก็ไม่สนใจ ที่บอกว่าการไปใช้สิทธิทางการเมืองคงจะได้สิทธิทางการเมืองหรือเสีย

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

เบญจกุล ๒๓/๒

สิทธิทางการเมือง ในหลักการมันก็สวยหรูแต่มันกินไม่ได้เพราะมันไกลตัวเกินไป ผมว่าถ้าเราต้องการล่อให้เขามาใช้สิทธิมาก ๆ ควรจะเป็นอะไรที่กินได้แล้วก็เขาเห็นได้ มันอยู่ใกล้ตัวในชีวิตประจำวัน บางคนเสนอให้แจกลอตเตอรี่ ในที่ประชุม ลอตเตอรี่ก็มี หรือว่าเป็นคูปองไปลดหย่อนค่ารถไฟฟ้า รถเมล์ เรือเมล์ อะไรต่าง ๆ ก็มี ตรงนี้เรายังคิดไม่ตกครับ ก็อยากจะขอสติปัญญาจากท่านนะครับว่ามันควรจะมีอะไรเพิ่มเติมจากนี้ไหม เราคงคิดจน ๑๒ คน ๑๓ คน จาก ๓๘ คน คิดอยู่แค่นี้ครับ ได้แค่นี้เอง ก็อยากจะมาขอจากท่านว่านอกจากนี้มีอะไร แต่ส่วนตัวผมเห็นว่ามันควรจะมีอะไรที่ใกล้ตัวแล้วเขากินได้ สามารถเป็นประโยชน์ได้เห็นชัด ๆ นะครับ นี่ก็ค่อนข้างที่จะฝ่าหมอกแหวกแนวไป ก็คงเรียนความเห็นแค่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : อีกเรื่องครับท่านครับ เรื่องมาตรการในการป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียง ที่เราได้วางกลไกเอาไว้แล้วในรัฐธรรมนูญ ซึ่งเข้าใจว่าน่าจะได้ผลในระดับหนึ่งที่บอกว่าผู้สมัครอะไรนี้ไปทำอะไรไม่ถูกไม่ต้อง ไปซื้อเสียงอะไรแล้วนี่ พรรคการเมือง หัวหน้าพรรคการเมือง กรรมการบริหาร พรรครู้เห็นเป็นใจ รู้แล้วไม่ห้ามอะไรทั้งหลายเหล่านี้จะต้องถูกศาลรัฐธรรมนูญสั่งยุบพรรคหรือเพิกถอนสิทธิได้ ปรากฏว่าได้ผลพอสมควรใช่ไหมครับ หัวหน้าพรรคการเมืองเขามาบอกว่ารัฐธรรมนูญนี้แข็งนะ นี่ขนาดยังไม่ได้ประชามติเลย

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนุญ

วิธนา ๒๔/๑

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ที่นี้มาดูต่อในเรื่องกฎหมายลูก เราจะเพิ่มกลไกอะไรเข้าไปอีก ที่นี้มีส่วนหนึ่งที่คนพูดกัน อยากจะขอให้ที่ประชุมได้ช่วยพิจารณา หนังสือพิมพ์ก็พูดเยอะ บอกว่าให้สินบนนำจับไปเลยเอาใหม่ ซึ่งหลักการนี้มันไม่เคยมีมาก่อน ท่านจะเอาใหม่ หมายความว่าใคร ราษฎรคนไหนรู้ว่ามันซื้อเสียงกัน ไปแจ้งความตำรวจจับได้ ศาลปรับ สมมุติว่าปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท ให้สินบนนำจับกึ่งหนึ่งไปเลย ๕,๐๐๐ บาทเอาใหม่ครับ

ประธาน : ท่านธนพิชญ์ครับ

นายธนพิชญ์ มูลพฤกษ์ : ขอบพระคุณครับ ผม ธนพิชญ์ ครับ ท่านประธานครับ

ในวรรคหนึ่ง วรรคสอง ก็คงเป็นภาคีรัฐ ซึ่งก็คือข้าราชการ แต่ข้าราชการสมัครไม่ได้ เพราะว่าในรัฐธรรมนูญเขียนไว้ชัดเจน ที่นี้ก็คงเป็นตัวแทน คือเป็นหน่วยงานที่ต้องเป็นคนส่งที่สรรหา ก็คือสรรหาจาก อาจจะเป็นข้าราชการบำนาญหรือเกษียณของหน่วยราชการนั้นที่เขาพิจารณาดู ที่เขียนว่าสมควรจะส่ง เพราะฉะนั้นผมก็คิดว่าจะต้องเปิดกว้างตรงนี้ อยากจะฝากท่านอนุกรรมการไว้ เปิดกว้าง อยาง กกต. ท่านคงสมัครไม่ได้อยู่แล้ว แต่เมื่อท่านหมดวาระไปแล้ว ท่านอาจจะสมัครได้ ก็อยากจะฝากไว้ด้วยอันนี้

ประธาน : ที่ท่านประพันธ์ยกขึ้นมา โดยเฉพาะเรื่องสินบน ผมขอแสดงความเห็นหน่อยได้ไหมครับ คือผมว่าเอาให้หนักไว้แหละดี สินบนนำจับมันเป็นกำลังใจ แล้วจะทำให้เกิดความตื่นตัวในเรื่องนี้เลย แล้วเงินก็เงินค่าปรับจากคนที่เป็นจำเลยนั่นเอง ผมคิดว่าน่าจะให้เขา มันเป็นแรงจูงใจ Incentive

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ท่านกรรมการเห็นด้วย เดี่ยวอนุกรรมการจะไปยกวางขึ้นมาให้ท่านดูอีกที

ประธาน : เชิญท่านวิจิตรครับ

นายวิจิตร วิชัยสาร : ยังมีอีกประเด็นหนึ่งท่านประพันธ์ เรื่องเราเก็บค่าธรรมเนียม ๑๐,๐๐๐ บาท คงไม่มีปัญหาอะไร ค่าสมัครไม่เป็นไรนะครับ เราจะมีค่าสมัครด้วย พอถึงขั้น ๔๕ คน ๓ เท่า แล้วเราจะเก็บคนละ ๑๐,๐๐๐ บาท ถึงตอนนั้นนะครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายนุรักษ์ มาประณีต : ผม นุรักษ์ ครับ ผมเสนออีกนิดหนึ่ง คือคนไหนที่ซื้อเสียง หรือว่าประชาชนคนไหนขายเสียง นอกจากจะมีบทลงโทษในเรื่องจำคุกและปรับแล้ว ผมยังขอเสนอให้ตัดสิทธิที่จะได้รับสวัสดิการจากรัฐด้วย เช่น การรักษา ๓๐ บาท หรือในเรื่องที่รัฐจะให้สวัสดิการลดภาษี หรือบ้านเอื้ออาทร ถ้าประชาชนคนไหนไปขายเสียงก็น่าจะตัดสิทธิในส่วนนี้ด้วย ผมว่าก็จะได้เกรงกลัวกัน เพราะว่าเราก็ที่ทราบ ๆ อยู่ว่า ที่ปัญหาหนักก็เพราะว่าประชาชนขายนี้แหละเสียง ถ้าไม่มีคนขาย คนซื้อ ก็คงไม่มีหรอกครับ เพราะฉะนั้นผมว่าในส่วนนี้น่าจะตัดสวัสดิการที่รัฐให้กับคนที่ขายเสียง ขอบพระคุณครับ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

วិถนา ๒๔/๒

ประธาน : ก็แล้วแต่ที่ประชุม ท่านไพบูลย์ก่อนใช้ใหม่ครับ แล้วก็มาท่านชูชัย

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ไพบูลย์ ครับ สำหรับ
ในมาตรา ๑๐๑ วรรคสาม มันมีที่มาจากมาตรา ๒๓๗ ของรัฐธรรมนูญ ก็คือ ในกรณีที่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง
ไปทุจริต แล้วถ้ากรรมการบริหารหรือหัวหน้าพรรคปล่อยปละละเลย รู้เห็น และไม่ได้ยับยั้งหรือแก้ไขให้การ
เลือกตั้งเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม ตรงจุดนี้ที่ตรงนี้กำหนดว่าให้ กกต. ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ
ภายใน ๑๕ วัน ถ้าศาลสั่งยุบ หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรคนั้นก็จะถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ๕ ปี

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

ประกาศลักษณะที่ ๒๕/๑

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ในประเด็นนี้ที่เขียนในมาตรา ๑๐๑ วรรคสาม กับในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง มันยังมีความเห็นแตกต่างกันอยู่ ก็คือในมาตรา ๑๐๑ เรียบอกว่าให้ กกต. ยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญตรงไปเลย แต่ในมาตรา ๖๘ ถ้าการกระทำรู้เห็นเหมือนกันนี่นะครับ นายทะเบียน กกต. เขาก็จะยื่นต่ออัยการสูงสุด แล้วไปฟ้อง ก็คือมีหน่วยกลางอัยการสูงสุดขึ้นไปฟ้อง ในกฎหมายพรรคการเมืองก็เลยเขียนว่า ในกระบวนการตรงนี้ควรจะเหมือนกันไหม ก็คือ กกต. ยื่นไปให้อัยการสูงสุดเพื่อฟ้อง ถ้าอัยการสูงสุดไม่ฟ้อง ก็จะตั้งคณะทำงานขึ้นมา ถ้าคณะทำงานไม่ทำอะไรอีก คณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งจะฟ้องได้โดยตรง ซึ่งตรงจุดนี้น่าจะเหมือนกัน แล้วในผลนะครับ มันมีเรื่องของกรยุบพรรคการเมือง ทางกฎหมายพรรคการเมืองก็ยากเอาประเด็นนี้ไปใส่ในกฎหมายพรรคการเมือง เพราะผลของมันก็คือยุบพรรคการเมืองและเพิกถอนสิทธิกรรมการบริหารพรรคนะครับ เพราะฉะนั้นในจุดนี้ก็อาจจะในทำนองถ้าที่ประชุมเห็นด้วยนะครับว่าทำให้เหมือนกับมาตรา ๖๘ กระบวนการ แต่อาจจะเขียนวิธีตรงจุดนี้ ยื่นเสร็จผลมันไปอยู่ในกฎหมายพรรคการเมือง ถ้าหัวหน้าพรรคกับกรรมการบริหารพรรครู้เห็น เพราะฉะนั้นศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยตามประเด็นในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งมันไม่ค่อยรับกัน ต้องวินิจฉัยตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองบวกด้วยรัฐธรรมนูญ ตรงนี้ก็เพียงแต่ส่งรูปเป็นวิธีการไปวินิจฉัยในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง ก็เขียนเป็นข้อมูลไว้ว่าในมาตรา ๑๐๑ กับในกฎหมายพรรคการเมืองยังขัดแย้งกันอยู่ ในความเชื่อมโยงนะครับ ขอบพระคุณครับ

ประธาน : เชิญท่านชูชัยครับ

นายชูชัย ศุภวงศ์ : ขอบพระคุณครับ ผม ชูชัย ศุภวงศ์ ประเด็นเรื่องที่เราจะไปตัดสิทธิขั้นพื้นฐานในเรื่องบริการสวัสดิการนี้ต้องระมัดระวัง เพราะว่าเดี๋ยวไปละเมิดสิทธิที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้แล้ว เคยมีผู้เสนอครับว่าคนที่เมาแล้วขับแล้วไปเกิดอุบัติเหตุ ให้อัดบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งจริง ๆ แล้วเขาไปเมาแล้วขับเกิดอุบัติเหตุ เขาก็ได้รับโทษในเรื่องของการจราจรหรือโทษอะไรต่าง ๆ ที่กฎหมายเขียนไว้ อยู่แล้ว ทีนี้ถ้าเราไปตัดสิทธิขั้นพื้นฐานเดี๋ยวจะปะปนกันหลายเรื่อง เดี่ยวจะมีปัญหากระทบในเรื่องรัฐธรรมนูญด้วย

ประธาน : ท่านศรีราชา เชิญครับ

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช : กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ ผมอยากให้พูดกันให้ชัด ๆ นะครับในสิ่งที่ได้พูดกันไปแล้วเมื่อสักครู่เรื่องสินบนนำจับนะครับ อาจจะไม่ต้องจ่ายจากกองทุนของ กกต. นะครับ อย่างเช่นเราสั่งจับแล้วเราปรับไซ้ใหม่ครับ เราปรับเขานี้แทนที่ค่าปรับจะเข้าหลวงเต็ม แล้วก็ให้ผู้ที่น่าจับได้ไปครั้งหนึ่ง อันนี้ผมเห็นด้วย เพราะฉะนั้นอยากจะให้ใส่ลงเลย เพราะจะเป็นมิติใหม่ของการที่จะทำให้ทุกอย่างมันดีขึ้น

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประกาศลักษณะ ๒๕/๒

ประกาศที่ ๒ เรื่องชื่อเสียง ชายเสียง ที่จริงเราพูดกันตั้งแต่ตอนอยู่ในชั้นกรรมการโน่น นะครับว่าเราจะทำให้จริงจิ่งขึ้น เพราะว่าอันนี้เป็นสิ่งที่ขัด ๆ ที่สุดที่ว่าจะเกิดขึ้น ผมไปลงพื้นที่มา ผมก็ได้ยิน เรื่องที่จะจ้าง ๒๐๐ บาทให้คว่ำรัฐธรรมนูญเต็มหมดในภาคอีสาน ก็เพียงแค่ถามว่าแล้วสายน้ำเสียงที่มันมา เสียงนี้มันกว้างขวางแค่ไหน เขาบอกว่าเป็นไปตามสายงานของ สส. ที่เขาสั่งกัด ที่ยังจงรักภักดีกับเขาอยู่ ซึ่งอันนี้ก็คงมี แต่ในขณะที่เดียวกันก็ถามว่าทางฝ่ายรัฐบาลเป็นอย่างไร ที่อุดรธานีมีการประเมินกันคร่าว ๆ นะครับว่าประมาณ ๗๑ ต่อ ๒๙ ที่อุดรธานีนะครับ ที่เขาประเมินกันคร่าว ๆ ผมไปกับท่านศักดิ์ชัยเมื่อ วันเสาร์ ๗๑ คือรับ ๒๙ คือไม่รับ โดยประมาณครับ เวลานี้ก็เลยมีการต่อสู้ ถือโอกาสนอกเรื่องนิดหนึ่งครับ ต่อสู้กันระหว่างรับกับไม่รับ สายใต้ดินน้ำเสียงเขาก็คือไม่รับ แต่สายของทางราชการ มหาดไทย กำหนด ผู้ใหญ่บ้านที่ลงไปถึงก็รู้สึกว่าจะเป็นฝ่ายรับนะครับ ก็ต่อสู้กันอยู่

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

นำพร ๒๖/๑

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ที่นี้พอกลับมาถึงตรงนี้ ผมคิดว่าอย่างที่คุณหมอช่วยได้พูดเมื่อสักครู่นี้ครับ ก็เคารพต่อความเห็นท่าน แต่ผมคิดว่าดาบที่จะชะงัดที่สุดนี้ครับก็คือสิ่งพวกนี้แหละ ถ้าเมื่อสมมุติว่าเขาจะไปรับ ๒๐๐ บาท แต่เขาจะต้องคิดหนัก ๓๐ บาทใช้ไม่ได้ หรือสิทธิเหล่านี้จะถูกตัดไป อันนี้ก็จะทำให้คนเหล่านี้จะสามารถที่จะมีสติว่า ถ้าเมื่อถูกจับได้หรือว่ามีปัญหา ก็จะไม่ได้รับสิทธิเหล่านี้ ซึ่งผมว่าน่าจะเป็นการดีกว่า ส่วนที่ว่าจะเป็นการตัดสิทธิเขาโดยทางอ้อม ผมคิดว่าก็ถ้าเมื่อเขาทำผิดมันก็ต้องตัดสิทธิ เราไม่จำเป็นจะต้องไปให้สิทธิทุกคน คนที่ไม่มีปัญญา ไม่มีความคิดแล้วก็ไม่มีสติสัมปชัญญะที่จะทำอะไร ก็จะไม่เอาอยู่เรื่อยนะครับ ใครมา ๒๐๐ บาทก็เอา แต่ถ้าเมื่อเขามีปัญญาที่จะคิดมากกว่านี้บอกว่าเขา ๒๐๐ บาท แต่อาจจะสูญเสียสิทธิที่จะไปรักษาโรงพยาบาลเป็นพันเป็นหมื่นนี้ เขาก็จะได้มีสติในการที่จะทำ แล้วต่อไปนี้การซื้อสิทธิขายเสียงมันจะได้น้อยลง ที่จริงมันควรจะเอาทั้งผู้ขายและผู้ซื้อทั้งสองฝ่ายถูกตัดสิทธิด้วยกันทั้งคู่ อันนี้ก็จะจบลงไปในะครับ แล้วก็ถ้าเกิดมีสินบนนำจับอีก มันก็จะเรียกว่า รัฐจะทุนเงินไปได้อีกเยอะครับ ต่อไปในอนาคต เพราะว่าพวกสินบนนำจับ พอนำจับได้พวกนี้จะถูกตัดสิทธิหมดครับ มันก็จะได้สนุกต่อไปครับ มันจะดีกว่าในทุก ๆ ครั้ง กฎหมายนี้จะดีกว่าทุกครั้งที่ผ่านมาครับ เพราะมันศักดิ์สิทธิ์ขึ้นครับ

ประธาน : ขออย่างเดียวครับ อย่าเลยเถิดไปถึงว่าใครหายใจแรงแล้วผิดกฎหมายนะครับ เดี่ยวจะบ่นมาอีก สรูปได้ไหมครับ

นายอรรถ จารุจินดา : อย่างนี้ครับ จะขอเรื่องประเด็นสุดท้ายนิดหนึ่งว่าความจริงเรื่องสวัสดิการ รัฐมีหน้าที่ต้องดูแลคนของประเทศ คือใครเจ็บป่วยรัฐก็ต้องรักษา ใครไม่มีที่เรียนรัฐก็ต้องดูแลให้ การไปตัดสิทธิเขาไปโดยที่ไม่ให้รัฐไปดูแลคนเหล่านั้น มันอาจจะไม่ค่อยเป็นธรรมนักนะครับ คือถ้าเขาทำผิดก็ลงโทษเขาไปก็น่าจะเป็นลักษณะนั้น เท่าที่ฟังอย่างที่ทราบเรียนตั้งแต่เบื้องต้นว่า โดยส่วนใหญ่ โครงสร้างส่วนใหญ่ที่กระผมเองทราบเรียน แล้วก็ดูในเนื้อหาแล้วนั้น โดยส่วนใหญ่ก็น่าจะเป็นไปได้ในด้านหลักการ ในด้านบทบัญญัติที่น่าเสนอ คงติดปัญหาเรื่องวุฒิสมาชิก ซึ่งหลายท่านยังกังวลอยู่ ความจริงคณะอนุกรรมการก็อาจจะพิจารณากันละเอียดรอบคอบแล้ว แต่พอสื่อออกมาเป็นตัวหนังสืออาจจะยังทำให้เกิดความกังวลใจ เราจะมีนัดอีกที่วันที่ ๑๔ ท่านประธาน ถ้าในระหว่างนี้ท่านอนุกรรมการได้พิจารณา ทบทวน แล้วทางฝ่ายเลขานุการอาจจะลงไปช่วยเหลือ หรือถ้าไม่จำเป็นต้องประชุมกันในรูปอนุกรรมการ เพราะว่าถ้าเกิดว่าประชุมแล้วเรียกประชุมค่อนข้างยาก อย่างนั้นก็อาจจะเป็นการหารือรอบกับท่านอนุกรรมการบางท่านที่อยู่ประจำ กับฝ่ายเลขานุการ แล้วก็กรรมการยกย่องรัฐธรรมนุญบางท่านที่ให้ข้อเสนอแนะในวันนี้ จะมานั่งขบคิดกันอีกทีหนึ่ง แล้วก็นำเสนอของในส่วนนี้ให้สมบูรณ์ขึ้น แล้วก็มาเสนอพร้อมกันทั้ง ๓ ฉบับ ในวันที่ ๑๔ ครับ ท่านประธานครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ในกฎหมายเรื่องเลือกตั้ง สส. ก็จะไปปรับปรุงตามที่ท่านสังเกตนี้ะครับ เราอาจจะหารือกับทางอรรถอีกที ที่นี้พอดีไม่ทราบหมดเรื่องกฎหมาย สส. หรือยังครับ

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

นำพร ๒๖/๒

ถ้าหมดแล้ว ผมอยากจะติดต่อเรื่องพรรคการเมืองนิดเดียว พอตีเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง ของ กกต. ก็มาด้วยนะครับ คือประเด็นที่มีการพูดกันมากในร่างมาตรา ๘๔ ที่เราผ่านไปคราวก่อนนี่นะครับ คือกรณีที่พรรคการเมืองถูกยุบ ผมขอนิดเดียวจะได้ไหมครับ คือท่านจะได้ช่วยพิจารณาให้เป็นที่ยุติไปก็จะได้ไปปรับปรุงร่างว่าจะเอาอย่างไร คือพรรคการเมืองที่ต้องถูกยุบนี่นะครับ พรรคนี้นะครับ ในหลักการเดิมนี่ กรรมการบริหารพรรคเขาจะไปจัดตั้งพรรคใหม่ไม่ได้ ไปเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่ได้ จะไปมีส่วนร่วมในการขอจัดตั้งพรรคการเมืองใหม่ไม่ได้ อันนี้เป็นหลักการเดิมนะครับ ภายใน ๕ ปี นี่ทำไม่ได้ ที่นี้ในหลักการใหม่ ในร่างมาตรา ๘๔ ที่เรายกร่างขึ้นมาของกฎหมายพรรคการเมืองนี่นะครับ เราเพิ่มขึ้นมา ๒ เรื่องว่า พรรคการเมืองที่ถูกยุบ กรรมการบริหารพรรคจะทำอย่างที่ว่าไม่ได้แล้วนี่นะครับ เราเพิ่มกรณีแรกคือรวมถึงผู้ที่ดำรงตำแหน่งอื่นในพรรคการเมืองด้วย อย่างเช่นไปเป็นที่ปรึกษาพรรคการเมืองอะไรทั้งหลายเหล่านี้นะครับ ที่เขายกร่างมาก็จะห้ามด้วย คือตัวเองถูกเพิกถอนสิทธิแล้วปรากฏไม่ได้เป็นกรรมการบริหารพรรค แต่จะไปเป็นที่ปรึกษา อันนี้เขาก็เขียนเพิ่มมา _____

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

จรรยา ๒๗/๑

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

กับที่เขาเพิ่มมาอีกส่วน คือคำว่า หรือดำเนินกิจการทางการเมืองใด อันนี้ที่มันเป็นปัญหาที่วิพากษ์วิจารณ์ว่า มันจะตัดสิทธิบุคคลมากเกินไปไหม เพราะว่าคนทั่วไป อย่างเช่น เขาไปช่วยหาเสียงบ้าง ไปช่วยพูดเชียร์พรรคโน้นพรรคนี้บ้างยังทำได้ แล้วทำไมเขาเองถูกตัดสิทธิจะไปทำอย่างนี้ จะห้ามเขาไหม อยากจะให้พิจารณาประเด็นนี้ว่าท่านจะเอาหรือไม่เอา หรือเอาเรื่องอะไรบ้าง ทางฝ่ายเจ้าหน้าที่จะได้ปรับปรุง ไม่ทราบว่าจะเพิ่มมาตอนไหน ขออนุญาตเจ้าหน้าที่เพิ่มมาตอนไหน

นายวิจิตร วิชัยสาร : ในชั้นอนุกรรมการครับ ท่านประธานในชั้นอนุกรรมการให้ความเห็นกัน รู้สึกท่านสุพจน์จะยืนยันแรงกว่าเพื่อน

ประธาน : เอาอย่างนี้ครับ ท่านประพันธ์ครับ คือถ้าเอาแค่ของเดิมมันก็น่าจะเหมาะสมแล้ว เพราะว่าพรรคเขาถูกยุบไปแล้ว แล้วเขาก็หมดสิทธิทางการเมือง ๕ ปีแล้ว แล้วก็ไปก่อตั้งพรรคใหม่ อะไรต่าง ๆ ไม่ได้ แต่การเข้าไปดำเนินกิจกรรมบางอย่าง เข้าไปสนับสนุนหรือหาเสียงหรืออะไร ผมก็คิดว่ามันแรงไป ผมมองอย่างนั้น อันไหนที่มันแรงเกินไป มันเพิ่มเข้ามาใหม่ แล้วมันคล้าย ๆ กับคือตายแล้วยังไปฟื้นศพซ้ำ ผมว่าจิตใจมันโหดเหี้ยม เอานะ ขอร้องนะครับ เอาออกดีกว่า เอาออกเถอะ แล้วก็เสนอเข้าไป ถ้า สนช. เขาอยากจะเพิ่มให้เป็นเรื่องของเขา เราอย่าฟื้นศพซ้ำเลยครับ เชิญท่านวิจิตรครับ

นายวิจิตร วิชัยสาร : ผมขยายความเพิ่มเติมให้นิดหนึ่ง พอดีผมนั่งอยู่ที่โต๊ะสนทนาด้วย มีท่านวิษณุด้วยอะไรด้วย ท่านแยกท่านแบ่งเป็นกิจกรรมกับลักษณะการแสดงความคิดเห็น ท่านแสดงความคิดเห็น ท่านบอกเป็นเสรีภาพของบุคคล เดี่ยวจะขัดรัฐธรรมนูญเข้า ประเด็นที่ออกมาตรงนี้ครับ ก็เลยผมเรียนข้อมูลเพิ่มเติม

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ : ขออนุญาตครับ คือเข้าใจว่าที่ท่านประพันธ์พูดถึงมี ๒ ประเด็น คือการดำรงตำแหน่งอื่นใดในพรรคการเมือง ซึ่งหมายถึงไม่ใช่กรรมการบริหาร เช่น เป็นที่ปรึกษาเป็นอะไรของพรรคการเมือง อันนี้ผมคิดว่าน่าจะห้าม แต่ในเรื่องของดำเนินกิจกรรมทางการเมืองที่ท่านเพิ่มเติมกันเข้ามา ก็คงจะมีประเด็น คือคำนี้มันกว้างมาก คือใช้คำนี้คงไม่ได้ แต่ว่าจะทิ้งไปเลย หรือว่าจะเอาอะไรที่ควรจะห้ามที่ท่านวิจิตรพูดถึงว่า สนช. ที่นั่งคุยกันอยู่ ก็คงจะเป็นประเด็นที่ว่าใช้คำนี้คงไม่เอาแล้ว ดำเนินกิจกรรมทางการเมือง คงไม่เอา แต่ว่าจะไม่เอาเลย หรือว่าจะมีอะไรที่มันดีกว่านี้ที่มันน้อยลง แต่ว่า ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่นใด นี้ขอคงไว้

นายสุพจน์ ไชยมุข : ใช้สิทธิขาดฟังครับ เพราะว่าวันนั้นก็เป็นที่แล้ว เป็นมติของที่อนุกรรมการ จะมาชี้หน้าว่าผมคนเดียวก็คงจะไม่ยุติธรรม เพราะว่าจริง ๆ แล้วถ้าฟังสำนวนการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญก็รุนแรงพอสมควร สำหรับหากศพที่แรงก็ไม่ทิ้งอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้าเราจะไปฟื้นเพื่อให้ตายสนิทแล้วก็เป็นการสมควร ให้รู้แน่ว่ามันตายสนิทจริง ๆ แล้วก็จริง ๆ แล้วอย่างที่ท่านอัศววิทย์เสนอ ก็อาจจะเป็นทางออกอีกทางหนึ่ง แต่ผมว่าที่เราลงมติไปแล้ว แล้ว สนช. เขาวิจารณ์

คณะกรรมการข้าราชการร่างรัฐธรรมนูญ

จรรยา ๒๗/๒

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

หรือข้างนอกวิจารณ์ เราไม่ควรจะโลเลในสิ่งที่เราได้วินิจฉัยไปแล้ว ลงมติไปแล้ว เขาจะตราหน้าได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมก็เห็นว่าท่านประธานท่านเป็นคนที่ค่อนข้างที่จะเข้มแข็ง แล้วก็เด็ดเดี่ยวในเรื่องของพรรคที่ว่านี้ ผมก็เห็นใจท่าน ท่านก็อาจจะถูกวิพากษ์วิจารณ์มากหน่อย แต่ว่าจริง ๆ แล้วผมว่าในใจท่านท่านคงอยากจะฟันซ้ำให้มากกว่านี้ด้วยซ้ำไป ผมก็เห็นว่าอาจจะมีการออกอีกทางหนึ่ง โดยเรายื่นหลักการเดิม แต่ว่าอาจจะเปลี่ยนแปลงว่าวิธีการ วิธีการหนึ่งที่ท่านอัครวิทย์เสนอ ผมเห็นด้วย แต่จริง ๆ แล้วผมเห็นว่ามันควรจะยืนยันหลักการเดิม ไม่ใช่เราเองไปตามกระแสของผู้ที่จะยังพิทักษ์ซากศพเหล่านั้น ก็ขออนุญาตฝากความเห็นไว้ด้วยครับ

ประธาน : เขาเป็นศพแล้วท่านยังขมขื่นศพมันไม่ไหวนะครับ เอาอย่างนี้ได้ไหมครับ

เชิญท่านครับ

นายอนุรักษ์ มาประณีต : ผมว่าถ้าจะใช้คำว่า สนับสนุนพรรคการเมืองใด ได้ไหมครับ คือหมายความว่า คือมีกิจกรรมทางการเมืองได้ แต่จะไปยุ่งกับพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งไม่ได้ อย่างนี้ครับ คือผมก็คิดว่าไม่ใช่ศพ ผิดครับ คินซีฟได้ครับ เพราะฉะนั้นก็ศพแค่ ๕ ปีเอง ถ้าศพนี้ตายแล้วไม่มีเกิด อันนี้มีเกิดครับ ผิดครับ ผมว่าน่าจะเป็นเรื่องให้ถ้อยคำนี้

คณะกรรมการการยก่างรัฐธรรมนูญ

พหุยกาญจน์ ๒๘/๑

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ไพบูลย์ครับ ความจริงในประเด็นว่าดำเนินกิจการทางการเมืองใด วันนั้นก็มีการพูดถึงว่า ขึ้นเวทีปราศรัยแสดงกิจกรรมทางการเมืองอะไรไม่ได้เลยนะครับ ตรงจุดนั้นมันจะจำกัดสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานเกินไปหรือไม่ ที่กำหนดในรัฐธรรมนูญ ถ้าจะกำหนดในลักษณะสนับสนุน ผมก็ยังคงคิดว่าตรงจุดนี้การออกกฎหมายมันก็น่าจะผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ มันไม่ได้ย้อนหลังอะไร แต่ถ้าจะวางในหลักัดตรงนี้ออกไปก่อน ผมก็เห็นด้วยนะครับว่า ดำเนินกิจกรรมทางการเมืองใด มันกว้างไป วันนั้นผู้สื่อข่าวก็ถามนะครับว่า ออกกฎหมายฉบับนี้มันย้อนหลังหมดหรือเปล่า ผมก็เรียนไปในฐานะโฆษก คงต้องมาคุยกันว่าเราวางหลักตรงนี้เฉพาะกฎหมายนะครับ ความผิดที่จะเกิดขึ้นตามกฎหมายนี้หรือจะย้อนหลังไปแค่ไหนเพียงไร ตรงนั้นประเด็นหนึ่งเรายังไม่ได้พูดกัน ถ้าบอกว่ายุบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ มันก็มีปัญหาว่าจะเอากันอย่างไรในลักษณะนี้นะครับ เพราะว่าการเขียนกฎหมายถ้ายุบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ความผิดเดิมมันจะเป็นอย่างไร มันจะรับช่วงกันอย่างไรนะครับ เพราะฉะนั้นในขั้นนี้เพื่อให้เป็นไปตามเสรีภาพในขั้นพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญ ดำเนินกิจกรรมทางการเมืองใด มันเพิ่มขึ้นมาใหม่ ผมก็เห็นว่ามันน่าจะขัด ๆ อยู่ ควรเอาออกไปนะครับ ขอบพระคุณครับ

ประธาน : ท่านสดศรีครับ

นางสดศรี สัตยธรรม : กราบเรียนท่านประธาน สดศรีนะคะ ในเรื่องนี้นะคะเราจะเห็นได้ว่าหลังจากตุลาการรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยแล้วนะคะ ก็มีผู้รู้ทั้งหลายหาของว่าง โดยบอกว่าการตัดสิทธิทางการเมืองไม่รวมถึงการเป็นที่ปรึกษา ให้เป็นที่ปรึกษา แล้วก็แนะนำหรือช่วยลูกพรรคหาเสียง อะไร เป็นต้น ก็ได้มีการตั้งตัวกันขึ้นมาเป็นที่ปรึกษากันเป็นแถว ซึ่งเราจะเห็นว่า ๑๑๑ ท่าน มีการเป็นที่ปรึกษาเกือบทั้งนั้นนะคะ ในเมื่อตุลาการรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยแล้วว่า ๑๑๑ ท่าน ถูกตัดสิทธิทางการเมืองก็คือไปเลือกตั้งไม่ได้ สิทธิพื้นฐานของประชาชนคือการเลือกตั้ง เมื่อสิทธิพื้นฐานถูกตัดแล้วเรายังขยาดความให้ท่านยังมีสิทธิอะไรมากกว่านี้อีกหรือ มันไม่ใช่จะเป็นการขยาดความของคำวินิจฉัยของตุลาการรัฐธรรมนูญ ซึ่งอันนี้ท่านนุรักษ์จะอธิบายได้ดีเลยนะคะ ว่าการตัดสิทธิทางการเมืองมันหมายความว่าอย่างไรนะคะ เพราะว่าเรื่องนี้น่าจะเป็นเรื่องของท่านหมดแล้วทุกอย่าง จะใช้ภาษาธรรมดาก็คือ ล้มละลายทางการเมือง เพราะฉะนั้นในการที่ท่านจะไปเป็นที่ปรึกษาก็ดี ท่านจะไปหาเสียงให้กับลูกพรรคต่าง ๆ ก็ดี มันน่าจะรวมความว่าท่านไม่มีสิทธิทั้งหมดนะคะ ในเมื่อเราลงมติแล้ว แล้วอย่างที่ว่านะคะ เราไปสะดุ้งสะท้อนกับคำวิพากษ์วิจารณ์ของคนอื่น โดยที่เราไม่เคยมีตัวอย่างแล้วว่า เคยลงมติไปแล้วเปลี่ยนหลักการของตัวเองไป ดิฉันก็เลยถามหลายครั้งว่าจุดยืนของ สสร. คืออะไร คราวนี้ในเมื่อครั้งนี้ครั้งสุดท้ายแล้ว เราก็ควรจะประชุมร่วมกันอีกไม่นาน แล้วทำไมเราไม่ยืนหลักการของตัวเอง ทำไมเราจะต้องไปฟังคนอื่น

คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ

หทัยกาญจน์ ๒๘/๒

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ในเมื่อเป็นความคิดเห็นของสภา แล้วเป็นการลงมติกันแล้ว ทำไมคะ อยากจะเรียนถามท่านในฐานะที่ท่าน
เป็นประธาน _____

- ๒๘/๑

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

พุทธชาติ ๒๙/๑

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ขอเรียนว่าพวกเราเคารพนับถือท่านทุกคนนะคะ แล้วเราก็คิดว่าท่านทราบดีว่าการเมืองคืออะไร และท่านก็ทราบดีว่าผลร้ายของการเมืองคืออะไร ซึ่งจริง ๆ แล้วเราคงไม่อาจเทียบกับท่านได้ในชั้นเชิงทางการเมือง เพราะฉะนั้นดิฉันเห็นว่าเราควรจะยืนในหลักการเดิมก็คือว่า เราตัดสิทธิหมดนะคะ เพราะว่าในเมื่อสิทธิทางการเมืองท่านโดนสูญเสียไปโดยคำวินิจฉัยของตุลาการรัฐธรรมนูญแล้ว ทุกอย่างท่านก็คงจะยุติได้ มันไม่ใช่ระยะเวลามากมายอะไรเพียง ๕ ปีเท่านั้น ท่านพักผ่อน คนเรามันต้องมีการพักผ่อนกันบ้างนะคะ พอมาถึงจุดแล้วเหมือนกับคนปลดเกษียณก็ต้องพักผ่อน เพราะฉะนั้นดิฉันยังมีความเห็นว่าเราต้องมีจุดยืน ถ้าเราไม่มีจุดยืนแล้วเราคงจะต้องโดนเปลี่ยนเป็นว่า สภาที่โกลเลเฮลละแหละ ไม่ได้เรื่องอะไรนะคะต่อไปเราจะไม่มีความนับถือของประชาชนเลย ในเมื่อเรายืนหลักการอันนี้แล้วควรจะยืนไปตลอดนะคะ คิดว่าดิฉันขอเสนอความเห็นแค่นี้คะ ถ้าผิดพลาดอะไรแล้วที่พูดจาล้วงล้าอะไรท่านไปก็ขอกราบขอประทานโทษด้วย ขอขอบคุณคะท่าน

ประธาน : ขอสิทธิขาดฟัง ความจริงการลงมติใด ๆ ไปแล้ว โดยหลักการก็ต้องยืนอยู่บนหลักการ แต่ที่นี้เรื่องกฎหมายมันเกี่ยวข้องกับคนอื่นเขาจะครับ ไม่ว่าจะกฎหมายลูกหรือว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญ แม้กระทั่งกฎหมายรัฐธรรมนูญเองเรายังต้องเปิดเวทีรับฟังความเห็นต่าง ๆ ถ้ากฎหมายลูกเหมือนกันมันมีผลกระทบในเรื่องบทลงโทษ เพราะฉะนั้นความเห็นต่าง ๆ ที่ส่งเข้ามาในคณะกรรมการสมมติถึงแม้ว่าเราจะลงมติไปแล้ว เห็นชอบไปแล้วในบางเรื่องบางราว แต่ถ้ามีคนทักท้วงกันมากแล้วก็นำมาทบทวนใหม่ได้จะครับ ไม่ใช่เราจะต้องตายตัวอยู่จะครับ ผมมีความเห็นอย่างนั้น โดยเฉพาะในทางการเมืองแล้ว ผมคิดว่ามันไม่ใช่เรื่องเฉพาะของเราเพียงแค่ว่า ๓๕ คน มันจะต้องเป็นเรื่องการเมืองของคนส่วนใหญ่เขาด้วย แล้วถ้าหากว่าความเห็นเขานำรับฟัง ความเห็นเขารู้สึกว่าจะมีเหตุมีผล บางทีเราลงมติเรามีความเห็นไปแล้วถ้าเราบอกเราเปลี่ยนแปลงไม่ได้เลย ผมก็คิดว่าในทางการเมืองไม่มีความยืดหยุ่นแต่จริงอยู่บางทีเราจะเสียหลักการ แต่ที่นี้มันก็ยังไม่เป็นข้อยุติ ข้อยุติมันอยู่ที่ สนช. จะออกมาเป็นกฎหมายหรือไม่ เราไม่มีสิทธิไปบอกว่าต้องเป็นกฎหมาย มันเป็นความเห็นของเรา เพราะฉะนั้น สนช. เขาก็ยังมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้อีก แล้วนี้ถ้าหากว่า สนช. เขาเปลี่ยนแปลงจากเราจะไปบอกว่าเขาไม่มีจุดยืนมันก็ไม่ได้จะครับ ก็ทำให้มันมีความสุขนิดหน่อยท่านสดศรีจะครับ อย่าไปเคร่งเครียด เอาจริงเอาจังอะไรกันมากถึงขั้นที่จะไม่ลดราวาคอกหรือว่าเอากันหนักรุนแรงกันเกินไป ในทางการเมืองถ้าเราพิจารณาเหตุดูผลฟังเสียงคนอื่นเขาแล้ว ผมก็คิดว่าเราจะทำงานด้วยกันได้สำหรับสังคมส่วนรวม ผมมองอย่างนั้นมาตลอดเวลา แล้วกระผมเองไม่ได้มีชั้นเชิงทางการเมืองอะไรจะครับ มีแต่เชิงชาย ต้องขอแก้ไขคำผิดด้วยนะครับ เคยเข้าไปอยู่ในวงการเมืองก็จริง แต่ก็ดูไปแล้วชั้นเชิงเราสู้ไม่ไหว เพราะว่ามันร้อยแปดพันเก้าเราชั้นเชิงมันแค่เด็กประถมเท่านั้นอย่าไปยุ่งกับเขาดีกว่าจะครับ ยังมีท่านจะพูดอีกท่านประพันธ์และท่านวิทยา เชิญครับ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

พุทธชาติ ๒๙/๒

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขอขอบคุณท่านประธาน คือที่ผมยกขึ้นมาไม่ใช่ว่ากลับไปกลับมา คือร่างพวกนี้มันก็ยังไม่ได้เป็นยุติเสร็จนะครับ เพราะว่ากรรมการจะต้องมีการประชุมเห็นใหม่ กฎหมาย สส. เมื่อสักครู่นี้ก็ต้องแก้กันนะครับ แม้กระทั่งกฎหมาย กกด. ที่ว่าพิจารณาเสนอท่านไปแล้ว ถ้าใครเห็นมันมีอะไรผิดก็มาแก้กันได้นะครับวันที่ ๑๔ ก็ยังคุยกันอยู่ ที่นี้ร่างมาตรา ๘๔ อันนี้คำนี้มันกว้าง คือผมก็ยังพยายามคิดตามที่ท่านอัครวิทย์ว่ามันจะใช้คำอะไรให้มันแคบลงมาได้ไหมอะไรอย่างนี้ คืออันนี้มันใช้คำกว้างมากนะครับ คือแค่เขาไปแนะนำในทางการเมืองบ้าง อะไรบ้าง ซึ่งเป็นเรื่องปกติอะไรนี้แหละครับก็บอกว่ามันเข้าตามมาตรา ๘๔ อะไรอย่างนี้มันก็ดูนะครับ ผมว่าถ้าหากว่ายังหาคำอื่นไม่ได้ ผมว่ามันก็น่าจะตัดไปในส่วนนี้นะครับ คำว่า ดำเนินกิจการทางการเมืองใด มันกว้างเกินไป ส่วนการดำรงตำแหน่งอื่นใดในพรรคการเมือง ผมเห็นด้วยกับท่านอัครวิทย์ว่า อันนี้คงไม่เป็นไรน่าจะคงไว้ได้ เพราะว่าถูกเพิกถอนสิทธิไปแล้วเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่ได้แล้วยังเปลี่ยนชื่อ พูด่างๆ แทนที่จะเป็นกรรมการบริหารพรรคเปลี่ยนเป็นที่ปรึกษา ใหญ่กว่าแก้กันนะครับอะไรอย่างนี้นะครับ ถ้าอย่างนี้ในประโยคนี้ผมค่อนข้างเห็นด้วยนะครับว่า ดำรงตำแหน่งอื่นใดในพรรคการเมือง นะครับ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

สุภาภรณ์ ๓๐/๑

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ที่นี้มีอีกประเด็นหนึ่งหรือฝ่ายเลขานุการ พอดีท่านไพบูลย์พูดถึงตามกฎหมายนี้ ทำให้ผมนึกขึ้นมาได้ กฎหมายพรรคการเมืองเรามีบทเฉพาะกาลนะครับว่า ให้พรรคการเมืองที่จดทะเบียนอยู่ตามกฎหมายเดิมยังคงเป็นพรรคการเมืองอยู่ต่อนะครับ หมายความว่าพรรคอะไรที่อยู่แล้วตอนนี้ยังอยู่ มีกฎหมายที่ใช้ พรรคเหล่านั้นก็ยังคงอยู่ต่อ ที่นี้กรณีที่ถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งตามกฎหมายที่ผ่านมา มันจะต้องมีบทเฉพาะกาลเขียนใหม่ ในตัว พรบ. พรรคการเมืองเองก็ดี แล้วก็ในตัว พรบ. เลือกตั้ง สส. เองก็ดี ว่าการถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งตามกฎหมายเดิม ในเรื่องพรรคการเมืองกับกฎหมาย สส. ยังคงเป็นผู้ถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งต่อไปใหม่ เดียวตีความข้อกฎหมายอีกครั้ง เพราะว่าอย่างในคณะปฏิรูป ฉบับที่ ๒๗ ในข้อ ๔ เขาจะบอกไว้เลยว่า ผู้ที่ถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งโดยคำสั่งของศาลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง สส. สว. ปี ๒๕๔๑ ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ผู้นั้นยังคงถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งตามเดิมต่อไปนะครับ คือเขียนบทเฉพาะกาลให้มันชัดเจน มันต้องเขียนหรือเปล่า เดียวมันมีปัญหาว่า พอกฎหมายเลือกตั้งกับกฎหมาย สส. ออกมา คนที่ถูกเพิกถอนเดิมก็เลิกไปเลยใช่ไหม

นายอัศวิน สุมาวงศ์ : ท่านประธานครับผมขอเสริมท่านประพันธ์นิดหนึ่งนะครับ คือคราวที่แล้วเรื่องพรรคการเมือง ผมก็มีปัญหานี้ะครับที่ได้พูดเอาไว้เกี่ยวกับการเขียนในมาตรา ๑๐ อะไรนี่นะครับ พูดถึงศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งผมก็ตั้งเอาไว้ว่า หรือใช้คำว่า องค์การอื่นที่ทำหน้าที่ตามศาลรัฐธรรมนูญนี่นะครับ แต่ไปใช้ว่า ตามมาตรา ๘๔ หรืออะไรของกฎหมายพรรคการเมืองนั่นเอง ซึ่งผมก็ตั้งไว้ว่าถ้อยคำมันไม่พอ ต้องไปถึงว่า องค์การอื่นที่ทำหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ ด้วย แต่ว่าคิดว่าคงไม่ใช่เฉพาะมาตรา ๑๐ ในเรื่องของพรรคการเมืองทั้งหมดก็คงจะต้องไปดูทั้งหมดว่า มาตราต่าง ๆ นั้นมีอะไรที่อ้างอิงไปถึงองค์การอื่นที่ทำหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ แล้วก็คงจะต้องเขียนในลักษณะที่รับไปถึงว่า เป็นองค์การอื่นที่ทำหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ แต่ในขณะที่เดียวกันเมื่อท่านประพันธ์พูดถึง พรบ. เลือกตั้ง สว. สส. นี่นะครับ ผมก็คิดว่าคงจะต้องคำนึงถึงจุดนี้ด้วยในเรื่องที่ท่านพูดมา และต้องฝากฝ่ายเลขานุการไปในเรื่องนี้ด้วยนะครับ ทั้งพรรคการเมืองและกฎหมายเลือกตั้ง

นายอัชพร จารุจินดา : เรียนท่านประธานนิดหนึ่งครับ ตอนที่ออกประกาศคณะปฏิรูปวันนั้น เพราะตอนนั้นบอกให้เลิกกฎหมายเลือกตั้ง ก็เกรงว่าพอเลิกกฎหมายเลือกตั้งแล้ว มันจะไม่มีฐานความผิด คดีที่อยู่ในศาลรัฐธรรมนูญนั้นก็เลยจะหลุดไป เพราะว่าไม่มีกฎหมายที่จะเป็นฐานความผิด แต่ตอนนี้กฎหมายที่รัฐธรรมนูญรองรับกฎหมายเดิมนั้นให้อยู่ครบหมด แต่จะเอาข้อสังเกตของท่านอาจารย์ประพันธ์ไปดูอีกทีนะครับว่า ควรจะเขียนหรือไม่เขียน เพราะว่าความจริงอันนั้นมันเป็นคำวินิจฉัยของศาล มันก็ต้องควรจะใช้บังคับอยู่ และกฎหมายมันก็ใช้ต่อเนื่อง แต่ก็จะต้องดูอีกครั้งเพื่อความรอบคอบไม่ให้เกิดการโต้แย้งกันในภายหลัง ก็อาจจะเขียนอย่างนั้นก็ได้ครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

สุภาภรณ์ ๓๐/๒

นายวิทยา งานทวี : ขออนุญาตท่านประธานครับ ผมขอหารือที่ประชุมครับ เพราะว่าผม
 ความรู้ที่พูดการเมืองพูดกันมาอยู่ตั้งนานนะครับ ผมอยากทราบว่าการเมืองคือการไปลงเลือกตั้งหรือ
 ไปใช้สิทธิแค่นั้นหรือ แล้วที่ศาลรัฐธรรมนูญบอกว่า ตัดสิทธิทางการเมือง หมายความว่าอย่างไร แล้วถ้า
 สมมุติว่าไม่ชัดเจน ต่อไปถ้าเกิดการกระทำที่มันสวนทางหรืออะไร จะต้องมีการฟ้องศาลรัฐธรรมนูญเรื่องนี้
 อีกหรือเปล่าเพื่อให้วินิจฉัยอะไรต่าง ๆ ให้มันเกิด แล้วในการที่เราบอกว่า พรรคการเมืองที่เป็นอยู่ ไม่จำเป็น
 จะต้องส่ง สส. ลงเลือกตั้งก็ยังสามารถ ขอให้ทำกิจกรรมทางการเมือง เช่น ให้ความรู้ทางด้านประชาธิปไตย
 สร้างคนอะไรต่าง ๆ ให้ความรู้พวกนี้ แล้วก็สามารถได้ทุนได้เงินสนับสนุนจากกองทุนพรรคการเมือง ผมเลย
 อยากจะทราบว่าความชัดเจนอยู่ตรงไหน เพื่อให้มันชัดเป็นบรรทัดฐาน เพื่อให้คนที่ฟังจากข้างนอก
 ปฏิบัติได้ถูกนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าเรายังโง่โง่ในความคิดว่า การเมืองอยู่ที่ประเด็นตรงไหน ถ้ามองเฉพาะ
 สิทธิของคน ๑๑๑ คนแล้ว แล้วเราจะให้กฎหมายไปใช้กับคนในอนาคตทั่วไปได้อย่างไร ที่นี้ผมก็คิดว่าคงมี
 ผู้ที่มีความรู้ทางด้านกฎหมายกันพอสมควร ผมอยากขออนุญาตความชัดเจนในเรื่องประเด็นพวกนี้ เพื่อจะ
 ได้ไม่ต้องเกิดเรื่องฟ้องร้องที่หลังในศาลรัฐธรรมนูญในอนาคต ถ้าหากว่ายังไม่มีความชัดเจน
 ขออนุญาตครับ

คณะกรรมการข้าราชการรัฐธรรมนุญ

เบญจกุล ๓๑/๑

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : ท่านวิทยากรรับจ้าง ๗ การเมืองคืออะไรนี่จ้าง ๗ ครับ การเมือง คือ การแสวงหาอำนาจ เพราะฉะนั้นใครเป็นนักการเมืองนี่นักแสวงหาอำนาจทั้งนั้นล่ะครับ ที่นี้อำนาจที่จะได้ไปนั้นมันมาอย่างไรเท่านั้นเอง นี่เรากำลังดูกันว่าท่านจะได้อำนาจไปใช้นี่คุณเหมาะสมหรือไม่ วิธีการต่าง ๆ ฝตนเองเคยค้นหาความหมายของการเมืองมานานทีเดียว แล้วผมก็มาค้นพบว่าการเมืองคือการแสวงหาอำนาจ ความหมายนี้นักการเมืองอาจจะไม่ชอบก็ได้ แต่สำหรับนักการเมืองบางท่านผมก็คิดว่าคงจะมีความเห็นตรงกัน เพราะถ้าไม่มีอำนาจแล้วพวกนี้เขาไม่เข้ามาแสวงหา ที่นี้เดี๋ยวท่านวิจิตรยังมีอะไรอีกครับ เชิญครับ

นายวิจิตร สุระกุล : พอดีท่านวิทยากรพูดถึงเรื่องการเมืองนะครับ ผมก็จะเอาคำจำกัดความของคำว่า การเมือง นี่นะครับ จาก American Political Dictionary เป็นภาษาอังกฤษ ผมจะบอกให้เลยครับ Politic is the science of who get sure when and why การเมือง คือศาสตร์ว่าด้วยการได้อะไรมาอย่างไร เมื่อไร ที่นี้อีกแก้มหนึ่งเขาจะบอกว่า Democracy is the way of life ประชาธิปไตยคือวิถีชีวิต ส่วน Politic is the business เพราะฉะนั้นพอพูดถึง Business ก็ต้องรู้แล้วว่าผลประโยชน์ ชอบคุณครับ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : ขออนุญาตท่านประธานครับ ผมขอเรียนเสริมที่วิจิตรนิพนิดหนึ่ง มีตำราอยู่เล่มหนึ่ง ปี ๑๙๖๘ - ๑๙๖๙ ตอนที่ผมเรียนอยู่อเมริกา เป็นของ Professor ฮาร์โรลด์ รัสกี อาจารย์ทางด้านรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยชิคาโกเขียนหนังสือเล่มหนึ่ง Politics : who get what why and how much เป็นตำราเล่มเล็ก ๆ อันนั้นเมื่อปี ๑๙๖๘ - ๑๙๖๙ หลายสิบปีมาแล้วครับ

ประธาน : มันจะตรงกับหนังสือ ทักซิณ Where are you? ไหม เอาอย่างนี้นะครับ วันนี้เราก็พูดคุยกันมาพอจะได้ประเด็นแล้วล่ะครับ ที่นี้ข้อสรุปที่สำคัญต้องฝากท่านวิจิตรและท่านอนุกรรมการเอาความเห็นต่าง ๆ ลองไปปรับปรุงแก้ไขแล้วก็ขอให้ปรึกษา ไม่ใช่ปรึกษา เชิญทางฝ่ายเลขานุการไปชี้แจงได้เพื่อที่จะหาข้อยุติออกมาอีกครั้งหนึ่ง แล้ววันที่ ๑๔ เราจะมาดูกันทั้ง ๓ ฉบับ ซึ่งอาจจะใช้เวลาทั้งวันก็ได้ล่ะครับ ถ้าไม่ทันก็ต่อวันที่ ๑๕ อีกได้ คือจะให้มันเสร็จก่อนวันที่ ๑๙ วันที่ ๑๖ ไม่มี สสร. นะครับ ๐๙.๓๐ นาฬิกา วันที่ ๑๔ ครับ วันนี้ก็คงจะเอาเพียงเท่านี้ เพราะว่ามีเวลานั้นแล้วจะมี Dictionary ของประเทศอีกหลายประเทศมาเลยนะครับ

นางสดศรี สัตยธรรม : ขอบพระทานโทษ ท่านประธานคะ ตกลงท่านยืนหลักการเดิม ไซ้ใหม่คะ ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงไซ้ใหม่คะ

ประธาน : เรื่องอะไรครับ

นางสดศรี สัตยธรรม : เมื่อกี้คะท่าน ที่พูดกันมายาวถึงขนาดนี้ ตกลงไม่ให้มีการดำเนินการทางการเมืองไซ้ใหม่คะท่าน

คณะกรรมการข้าราชการร่างรัฐธรรมนูญ

เบญจกุล ๓๑/๒

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายอัคร จารุจินดา : เรียนท่านประธาน ที่ประชุมคงตั้งข้อสังเกตนะครับว่าถ้าไปพิจารณา เพราะคำว่า กิจกรรมทางการเมือง ในทางกฎหมายนั้นขอบเขตมันหาข้อจำกัดยาก การแสดงความคิดเห็นว่าชอบนโยบายพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งก็อาจจะถูกกล่าวหาเอาได้

นางสดศรี สัตยธรรม : คือจะเอาอย่างท่านอัครวิทย์หรือเปล่าคะ

นายอัคร จารุจินดา : คือถ้าจำกัดลงได้ แล้วก็ชัดเจนลงไปว่าเป็นการกระทำซึ่งเกี่ยวเนื่องกับสิ่งที่ตัวเองทำผิดอยู่ โอ.เค. เรื่องนี้มันก็ควรจะถูกห้ามให้ครอบคลุมถึงเรื่องเหล่านั้น แต่ถ้าก้าวล่วงเลยไปถึงสิทธิในการแสดงความคิดเห็นหรือการดำเนินการหรือการกระทำ การแสดงออกบางเรื่องก็น่าจะให้เคารพสิทธิของเขาก่อน เพราะฉะนั้นก็ขอให้ไปทบทวนตรงนี้จะสามารถหากรอบตรงนี้ได้ชัดเจนหรือไม่ แล้วก็ท่านไพบูลย์ว่าถ้ากรอบมันชัดเจนอาจจะเอาออกในขั้นนี้ก่อนก็ได้ แล้วก็ไปพูดคุยกับ สนช. ไป

ประธาน : พบกันวันที่ ๑๔ นะครับ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ห้อง ๓๖๐๑ ห้องงบประมาณ คงยังไม่เสร็จหรอกครับ ผมขอขอบพระคุณทุกท่านโดยเฉพาะอนุกรรมการในชุดต่าง ๆ นะครับ ที่นี่ก็เป็นหน่วยงานวิจิตรเหมือนกัน เพราะกลัวจะจำเลขที่บ้านของตัวเองไม่ได้ กลับบ้านไม่ถูก วันนี้ขอเลิกประชุมเพียงเท่านี้ครับ ขอบพระคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๓๖ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข